

$\frac{335}{130}$

Jan 90 40

N 10216 4

60/120

Handwritten header text, possibly a title or date.

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

PK 335

W-130

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

Prima pars principalis habet .xxxi. capitula.

De misera conditionis humane	Ca. i.
De miserabili humane conditionis ingressu	Ca. ij.
De vilitate materie ex qua formatus est homo	Ca. iij.
De conceptione infantis	Ca. iiij.
Quali cibo conceptus nutriatur in vtero	Ca. v.
De imbecillitate infantis	Ca. vi.
De dolore partus & eiulatu nascentis	Ca. viij.
De nuditate infantis nati	Ca. viij.
Qualem fructum homo producit	Ca. ix.
De breuitate huius vite	Ca. x.
De incomodo senectutis	Ca. xi.
De labore mortalium	Ca. xij.
De diuerso studio sapientum	Ca. xij.
De varijs hominum studijs	Ca. xiiij.
De diuersis anxietatibus hominum	Ca. xv.
De misera pauperis & diuitis	Ca. xvi.
De miseria domitorum & seruorum	Ca. xvij.
De miseria continentis & coniugati	Ca. xvij.
De miseria bonorum & malorum	Ca. xix.
De hostibus humanis	Ca. xx.
De carcere anime	Ca. xxi.
De breui leticia	Ca. xxij.
De inopinato dolore	Ca. xxij.
De vicinitate mortis	Ca. xxiiij.
De terrore sompnozum	Ca. xxv.
De compassione super aduersis propinquozum	Ca. xxvi.
De speciebus egritudinum	Ca. xxvij.
De subitis infortunijs	Ca. xxvij.
De diuersis generibus tormentozum	Ca. xxix.
De horribili facinore quia mater comedit filium suum	Ca. xxx.
De pena innocentis nocenti emancipato	Ca. xxxi.

Incipit liber de miseria conditionis humane | editus a lothario
dyacono · cardinali sanctorum Sergi et bachi · qui postea Inno-
cencius tercius papa appellatus est · Et diuisus est in tres par-
tes principales et eorundem capitula Prologus ·

Omno patri karissimo · p · dei gracia Portuensi
epo · Lothario indignus romane sedis dyaco-
nus · gratiam in presenti & gloria in futuro · Quo-
dicum ocy quod inter multas angustias nuper ea
qua nostis occasione captui | non ex toto mihi
preterit ociosum | sed ad deprimendam superbi-
am que caput est omnium viciorum · vilitatem humane conditionis utriusque
descripsi · Titulum autem presentis opusculi vestro nomi-
ni dedicaui · Rogans & postulans | ut siquid in ea vestra discretio dignum
inuenit diuine gracie totum ascribat · Si vero paternitas vestra
suggerit | vilitatem humane nature christo fauente describam ·
quatenus per hoc ita elatus humilietur · ut per id humilis exaltet ·

De miseria conditionis humane Capitulum · i ·

Vare de vulua matris mee egressus sum ut viderem la-
borem & dolorem & consumarentur in confusione dies
mei · Si talia de se locutus est ille | quem deus sanctifi-
cauit in utero | qualia loquar ego de me · quem mater mea ge-
nuit in peccato | heu me dixerim mater mea quid me genuisti fi-
lium amaritudinis & doloris · Job | quare non in vulua mor-
tuus sum | egressus ex utero non statim perii · Cur exceptus geni-
bus · lactatus vberibus | natus in combustionem & cibum ignis ·
utinam interfectus essem in utero | ut fuisset mihi mater mea se-
pulchrum | et vulua eius conceptus eternus | fuisset enim quasi non
essem de utero translatus ad tumulum ·

De miserabili humane conditionis ingressu Ca · ij ·

Vis ergo det oculis meis fontem lacrimarum ut fleam mi-
serabilem conditionis humane ingressum | culpabile hu-
mane conuersationis progressum | dampnabilem humane

dissolutionis egressum. Consideraui ergo cum lacrimis: de quo
factus est homo | quid faciat homo | & quid futurus sit homo sane
ne formatus de terra | conceptus in culpa: & natus ad penam.
Agit praua que non licent | turpia que non decent | vana que non
expediunt | fiet abus ignis | esca vermis | massa putredinis. Ex-
ponam illud planius | edisseram plenius formatus est homo de
pulvere | de luto | de cinere | quodque vilius est de spurcissimo sperma-
te. Conceptus in pruritu carnis | in feruore libidinis. in fetore lu-
yurie | quodque deterius est in labe peccati. Natus ad laborem timorem
& dolorem | quodque miserius est ad mortem. Agit praua quibus offē-
dit deum: offendit proximum: offendit seipsum. Agit turpia quibus
polluit famam. polluit personam. polluit conscientiam. Agit vana
quibus negligit seria | negligit vtilia | negligit necessaria. Fiet
abus ignis qui semper ardet & vrit inextinguibilis. esca vermis
qui semper rodit & comedit immortalis. massa putredinis que
semper fetet & sordet horribilis.

De utilitate materie ex qua formatus est homo. Ca. iij.

Ornauit igitur deus hominem de limo terre | que ceteris est in-
dignior elementis. Planetas et stellas fecit ex igne | fla-
tus & ventos fecit ex aere. pisces & volucres fecit ex
aqua. homines & iumenta fecit de terra. Considerans igitur aquea
aliquid aquatica se vilem inueniet | considerans aerea se viliorē agnoscet
considerans ignea se vilissimum reputabit | nec valebit se parifi-
care celestibus | nec audebit se preferre terrenis. quia parē se iumentis
inueniet & similem recognoscet. Ecclesiastes Vnus est hominu
& iumentorum interitus & eque vtriusque conditio | et nihil habet homo
iumento amplius. De terra orta sunt & in terram pariter re-
uertentur. Verba sunt ista | non cuiuslibet hominis sed sapientis-
simi salomonis. Quid est ergo homo nisi lutum & cinis. hinc
enim dicit Job ad deum. memento queso quod sicut lutum fece-
ris me | & in puluerem reduces me. Hinc & deus inquit ad
hominem Cinis es & in cinerem reuertentis. Comparatus sum
luto ait Job & assimilatus faulle & cineri: lutum efficitur
ex aqua & puluere utroque manente. Cinis autem fit ex ligno

et igne vtroq; deficiente. Expressum mysteriū s̄ al̄s exprimen-
dum Quid ergo lutum sup̄bis? de quo puluis extollens? Vn-
de cims gloriaris?

De conceptione infantis.

Capitulum iij.

U ad illud forsitan r̄ndebis | q̄ adam ip̄e fuit de limo
terre format? | tu aut̄ ex humano sem̄ie p̄creatus. At
ille fuit format? de tra s̄ v̄gine | tu vero p̄creat? de se-
mine s̄ immundo. Job. Quis p̄t̄ facere mundum de immundo
ceptum sem̄ie? Quis est homo qui immaculat? fit | & iustus
appareat natus de muliere? David dicēte. Ecce em̄ iniquita-
tibus ceptus sum & in delictis ceptus me mat̄ mea. Non in
vna tm̄ iniquitate | nō in vno tm̄ delicto | s̄ in multis iniquita-
tibus & in multis delictis. In delictis & iniquitatibus p̄p̄is In
delictis & iniquitatibus alienis. Est em̄ duplex ceptio. Vna
seminum & altera naturarum. Prima fit in cōmissis | sc̄da fit
in contractis. Parentes em̄ cōmittunt in prima | p̄les contra-
hit in secunda. Quis em̄ nesciat concubitū & d̄uigalem nunq̄
omn̄io cōmitti sine pruritu carnis | sine feruore libidinis | sine fe-
tore luxurie. Vnde semina concepta fedant̄ maculant̄ et viciant̄
tur. Ex quibus anima tandē infusa strahit labem peccati | ma-
culam culpe | sordem iniquitatis. Sicut ex vase corrupto liquor
infusus corrumpitur: & pollutum contingens ex ipso conta-
ctu polluitur. Habet enim anima tres potentias siue natura-
les vires. Rationales vt discernat inter bonum et malum. Ira-
scibilem vt respuat malum. Concupiscibilem vt appetat bonum
Iste tres vires tribus oppositis viciis originaliter corrup-
puntur. Vis rationalis per ignorantiam. vt nō discernat inter
bonum & malum. Vis irascibilis per iracundiam. vt respuat
bonum. Vis concupiscibilis per concupiscentiam. vt appetat
malum Prima gignit delictum | vltima parit peccatum | media
delictum grauat & peccatum. Est delictum non facere faciē-
dum. Peccatum agere non agendum. Hec tria vicia cōtra-
hantur ex carne corrupta per tres carnales illecebras. Incar-
nali quippe cōmersio rōis sopit̄ intuit? | vt ignorantia seminet̄

libidinis irritat prurit? . vt iracūdia ppaget . voluptatis faciatur affect? . vt cupiditas strahat . Hic est tyrann? carnis : rex membrorū . fomes peccati . languor nature . pabulū mortis sine q̄ nēo nascit̄ . sine q̄ null? morit̄ | q̄ si q̄nq; trāsit reatu | sem p̄ tñ remaēt actu . Ioh̄s . Si em̄ dixerit? qz p̄cām n̄ hēm? nos ipsos seducim? & veritas in nob̄ n̄ ē . O grauis necessitas & infelix additio : añq; peccam? | peccato astringim̄ . & añq; delinquimus delicto tenem̄ | p̄ vnum hoīem peccatū in hūc mūdum intrauit . & p̄ peccatū in omēs homīes mors p̄transiit . An nō patres nostri comederunt vnā acerbam : & dentes filiorum obstupescunt . vt habetur in Ezechiele .

Quo cibo conceptus in vtero nutriatur .

Ca . v .

Ed attende q̄ cibo conceptus nutriat̄ in vtero . Profecto sanguine mēstruoso qui cessat ex femia p̄ conceptum . vt ex eo concept? nutriat̄ in femia . Qui fert̄ esse tam detestabil? et imūd? . vt ex ei? tactu fruges nō germinēt arescāt arbusta . moriant̄ herbe . amittāt arbores fet? . si canes inde comederint in rabiē efferant̄ . Concepti fet? viciū seminis strahunt . ita vt leprosi & elephantici ex hac corruptione nascantur . Vñ fm̄ legē mosaycam in leuitico . mulier q̄ mēstrua patit̄ reputat̄ immūda . Et si quis ad mēstruatam accesserit iubet̄ interfici . Ac p̄pter imūdiciam mēstruoz p̄cipit̄ . vt mulier si masculum pareret quadraginta . si vero femina octuaginta diebus a templi cessaret ingressu .

De imbecillitate infantis .

Ca . vi .

Vare ergo data est misero lux . & vita his qui sunt in amaritudine eius anime . Felices illi qui moriuntur anteq; oriuntur . Prius mortem sentientes q̄ vitam scientes . Quidam enim tam deformes et prodigiosi nascuntur vt non homines : sed abominaciones potius videantur . Quibus forte melius fuisset provisum si nunq; prodissent ad visū quoniam vt monstra monstrātur & offenduntur ostentui . Ple-riq; vero diminuti mēbris & sensib; corrupti nascunt̄ amicorū

tristitia | parentum infamia | propinquorum verecundia. Quis
hec ergo particulariter dixerim de quibusda | cu generalit omnis
sine scientia sine verbo sine virtute nascamur flebiles. debiles.
inbecilles parum a brutis distantes ymmo in multis nimis ha-
bentes. Na illa statim vt orta sut gradiunt. Nos aut non solu
erecti pedibus non incedimus. vix etiam incuruati pedibus non reptamus.

De dolore partus & euulatu nascetis

Ca. vii.

Omnes enim nascimur euulantes & nature miseriam ex-
primamus. Masculus enim recenter natus dicit a. Fe-
mia dicit e. vñ versus. Dicentes e vel a quotquot na-
scuntur ab eua. in gene. Quid est igitur eua nisi eu & a vtriusque do-
lentis interiectio est doloris exprimens magnitudinem. Vnde enim
ante peccatum virago. post peccatum eua meruit appellari. Ex quo
sibi dictum audiuit | in dolore paries | non est dolor sicut dolor par-
turientis Vnde Rachel pro nimio dolore partus interijt | & mori-
ens vocauit nomen filij sui benony als beniamin idest filius do-
loris. In libro regum vxor phinees subitis doloribus irruentibus
peperit filium ac perijt & in ipso mortis articulo vocauit nomen
suum hichaboth. Mulier aut vt naufragus cu parit tristitiam ha-
bet | cu vero peperit masculum iam non memit pressare propter gaudium qua-
nat est homo in mundo. Cocepit ergo cu inuidia & fetore | peperit
cu tristitia et dolore | nutrit cu angustia et labore custodit cum
instanciam & timore

De nuditate infantis nati

Ca. viij.

Vdus egreditur & nudus regreditur | pauper accedit
& pauper recedit. Job. Nudus inquit egressus sum de
vtero matris mee & nudus reuertar illuc. Apostolus. Ni-
hil intulimus in hunc mundum haut dubium quia nec auferre quod pos-
sumus. Si quis aut ingreditur nudus | attende quale proferat in-
dumentum | turpe dictum | turpius auditum | turpissimum visu fedam
pelliculam sanguine cruetata | hec est illa materia de qua thas-
mar ait in partu. Quare propter te dimissa est materia | & ob
hanc causam vocauit nomen eius phares.

Valis humane aditiōis indignitas indigna vilitatis
 herbas & arbores inuestiga. Ille de se pducūt floēs
 frōdes. fruct⁹. & tu de te lentes. pediculos & lūbri-
 cos. Ille de se fūdunt oleū vīmū & balsamū. & tu de te sputū
 vzinam & sterc⁹. Ille de se spirāt suauitatē odoris. & tu de te
 reddis abhominatiōnē fetoris. Qualis ē arbor tal' est fruct⁹
 Non enī pōt arbor mala bonos fruct⁹ facere. Quid enī est ho-
 mo fm formā nisi q̄daz arbor euersa. c⁹ radices sūt crines | trū-
 cus est caput cū collo | stipes ē pect⁹ cū aluo | rami sūt vlne cū
 tibijs. frondes sūt digiti cū articulis. Hoc est folium quod a
 vento rapitur: & stipula que a sole siccat.

In primordio conditionis humane nongentis annis et ampli⁹
 homines vixisse leguntur | sed paulatim vita hominis declinā-
 te | dixit dominus ad noe | non permanebit spiritus meus in ho-
 mine meternum. quia caro est. eruntq; dies illius centumvi-
 ginti annorum. Quod intelligi potest tam de termino vite q̄
 de spacio penitendi. Extunc enim rarissime leguntur homines
 plus vixisse | sed cum magis ac magis vita recideretur huma-
 na | dictum est a psalmista. dies annorum nostrorum in ipsis
 septuaginta ann. si autez in potentatibus octoginta anni | am-
 plius eorum labor & dolor. Nunc autez ait Job. paucitas di-
 erum meorum finietur breui: dies mei velocius transeunt q̄ a
 texante tela succiditur. Idem. Homo natus de muliere breui
 viuens tempore repletur multis miserijs. Qui quasi flos egre-
 ditur & conteritur. & fugit velud umbra. & nuncq; in eodem
 statu permanet. Pauci nūc ad quadraginta. Paucissim ad sex-
 aginta annos perueniunt.

I quis autem ad senectutem processerit statim cor eius affligitur & caput concutitur. languet spiritus | fetet anhelitus | facies rugatur | statura curuat | caligant oculi | vacillant articuli | nares effluunt | & crines defluunt | tremunt tactus | & deperit actus. dentes putrescunt | & aures surdescunt. Senex facile prouocat & difficile reuocat | cito credit & tarde discredit. tenax et cupidus | tristis et querulus | velox ad loquendum et tardus ad audiendum | laudat antiquos | spernit modernos | vituperat presens | commendat preteritum | suspirat & anxietur | torpet & infirmatur. Audi oracium poetam | multa senes circumueniunt incommoda | porro nec senes contra iuuenes glorientur | nec insolescant iuuenes contra senem | quia quod sumus iste fuit. Erimus quoniam quod hic est.

De labore mortalium

Ca. xij.

Vis ergo nascitur ad volatum & homo nascitur ad laborem. Cuncti dies eius laboribus & erumpnis pleni sunt nec per noctem requiescit mens eius & hoc nonne vanitas. Non est quicquam sine labore sub sole | non est sine defectu sub luna | non est sine vanitate sub tempore. Tempus est mora motus rerum motabilium | vanitas vanitatum inquit. Ecclesiastes & omnia vanitas. O quam vana sunt hominum studia | o quam diuersa sunt exercitia. vnus est tamen omnium finis | & idem effectus | labor & afflictio spiritus | occupatio maxima creata est omnibus hominibus & iugum graue super filios adam | a die exitus de ventre matris eorum | usque in diem sepulture in matrem omnium

De diuerso studio sapientum

Ca. xiii.

Exscrutentur sapientes & inuestigent alta celi | lata terre profunda maris | de singulis disputent | de cunctis pertractent | discant semper ut doceant. & quid ex hac occupacione nisi laborem & dolorem & afflictionem spiritus inueniet. Nouerat hoc experimento qui dixerat. dedi cor meum ut scirem prudentiam atque doctrinam. errores & stulticiam. & agnouit quod esset labor & afflictio spiritus. eo quod in multa sapientia multa sit indignacio. & quod addit scientiam addit dolorem. licet enim oporteat indagantem multis insudare

vigilijs & inuigilare sudoribus. Vix tñ est quicq̃ tã vile | vix est tã facile | qđ ad plenũ intelligat & cõprehēdat ad liquidũ nisi forsan illud pfecte sciat | qđ nihil scitur pfecte. q̃c̃q̃ ex hoc insolubilis redargutio consequatur. Corpus qđ corrūpit aggrauat aĩam | & dep̃imit terrena inhabitacio sensum multa cogitantē. Audi quid super hoc scenciat salomon. Cũcte res difficiles | non potest homo eas explicare sermone. Est homo qui diebus ac noctibus sompnũ nō capit oculis | & nullã operũ diei potest inuenire racõem. & quãto plus laborauerit ad querendum tanto minus inueniet. Defecerunt ergo scrutantes scrutatio. qm̃ accedit homo ad cor altum & exaltabitur deus. Per scrutator em̃ maiestatis opprimetur a gloria. Qui em̃ magis intelligit magis dubitat. & ille videt̃ sibi plus sapere. qui pl̃ desipit. pars ergo sciētie est scire qđ nesciat. Fecit autem deus hominẽ rectũ & ipse se immiscuit infinitis questionibus

De varijs hominum studijs

Ca. xiiij.

Vrrunt & discurrunt mortales p sepes & semtas. ascēdunt montes & transcendunt colles. transuolant rupes peruolant alpes. transgrediuntur foueas ingrediuntur cauernas. rimantur viscera terre. p̃funda maris incerta fluminis opaca nemoris. in via solitudinis. Exponūt se ventis & imbribus tonitruis & fulminibus. fluctibus & procellis ruims & p̃cipicis. Metalla cudunt & conflant. lapides sculpunt & polliūt. ligna succadunt & dolant. telas ordiuntur & texunt. vestes incidunt & confuunt. Edificant domos. plantant ortos. excolunt agros. pastmant vmeas. succendunt clibanos. molendina exstruunt. piscantur venantur & aucipantur. meditantur & cogitant. consiliantur & ordmant. laxant & ligant. querelantur & litigant. diripiunt & furantur. decipiunt & mercantur. contendunt & preliantur. & innumera talia vt opes congregent. vt questus multiplicent. vt lucra secentur. vt honores acquirant | vt dignitates extollant | vt potestates extendant. & hoc quoq̃ labor & mentis afflictio est.

Si mihi non creditur Salomoni credatur. Magnificauit inquit in ecclesiastes opera mea | edificauit mihi domos. & platani vineas. fecit ortos & pomeria. & conserui cunctis generibus arborum. Extruxi mihi piscinas aquarum. vt irrigarem siluam lignorum germinantium. possedi seruos & ancillas multamque familiam habui. Armenta quoque & magnos omnium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in iherusalē. Coaceruaui mihi aurum et argentum & substantias regum & prouinciarum feci mihi cantores & cantatrices & delicias filiorum hominum. citharas & uiceolos in misterio ad uina fundenda habui. & supgressus sum opibus omnibus qui ante me fuerunt in iherusalē. Cūque me contemnerem ad uniuersa que feceram. & ad labores quibus frustra sudaueram. uidi in omnibus uanitatem & afflictionem animi. & nihil permanere sub sole

De diuersis hominum anxietatibus.

Ca. xv.

Quanta mortales angit anxietas. affligit cura. sollicitudo molestat. metus exterret. timor concutit. horror abducat. dolor affligit. conturbat tristitia. contristat turbatio. pauper & diues. seruus & dominus. coniugatus & continens. Denique bonus & malus. omnes mundanis cruciatibus affliguntur. Expropterea credo magistro Job. Si impius inquit fuero uel mihi est. & si iustus non leuabo caput saturatus afflictione & miseria

De miseria pauperis & diuitis

Ca. xvi.

Pauperes enim premuntur inedia. cruciantur erupna. fame siti. frigore. nuditate. uilescunt & contabescunt. spernuntur et confunduntur. O miserabilis condicio medicantis nam et si petit pudore confunditur. si uero non petit egestate confunditur. sed ut medicet necessitate compellitur. deum causatur iniquum quod non recte diuidat. proximum criminatur malignum quod non plene subueniat. Indignatur murmurat et imprecatur. Aduerte super hanc sententiam Salomo. in puerbis. Melius est mori quam indigere. Melior est mors quam uita amara. et requies eterna quam languor perseverans. etiam proximo suo pauper odiosus erit. Omnes dies pauperis mali. fratres hominis pauperis oderunt eum.

Insuper & amici procul recesserunt ab eo. Cum fueris felix multos numerabis amicos. Tempora cum fuerint nubila solus eris. Proh dolor & pudor secundum fortunam estimatur parua cum potius secundum personam estimanda sit fortuna. Tam bonus reputatur ut diues tam malus ut pauper cum potius tam diues sit reputatus ut bonus tam pauper ut malus. Diues autem superfluitate resolvitur & iactantia effrenatur. Currit ad libitum & currit ad illicitum & fiunt instrumenta penarum que fuerant oblectamenta culparum. Labor in acquirendo timor in possidendo dolor in amittendo. Mentem eius semper fatigat sollicitat & affligit ubi enim est thesaurus tuus ibi est & cor tuum. Sed de hoc plenius in sequentibus.

De miseria dominorum & servorum.

Ca. xvij.

Servus minus terretur angariis fatigatur plagis affligitur opibus spoliatur. quod si non habet habere compellitur & si habet cogitur non habere. Culpa domini servi pena culpa servi domini preda. Quicquid delirant reges plectuntur achiui venatio leonis onager in heremo sic pascua divitum pauperes. O extrema conditio servitutis. Natura liberos genuit sed fortuna servos constituit. Servus cogitur pati nemo sinitur compati dolore compellitur & nemo condolere permittitur sit ipse non sicut ut nemo sit sibi. Miseri qui castra secuntur quia miserum est aliena ventre quadra. Dominus autem si crudelis est oportet illum vereri propter nequiciam subiectorum si mitis est contingit illum contempni propter insolentiam subiectorum. Severum autem metus affligit & mansuetum vilitas parvipendit. Nam crudelitas parit odium et familiaritas parit contemptum familiaris enim cura eum fatigat & domestica sollicitudo molestat. Oportet eum semper esse paratum ubique munitum ut possit malignantium insidias precauere et oppugnantium iniurias propulsare hostes conterere ciues tueri nec sufficit diei malicia sua sed dies diei labores eructat & nox nocti sollicitudinem indicat. Dies ergo laboriosi dicuntur & noctes expenduntur in sompnes.

Ipoteft ignis nō vrere | poteft caro nō concupifcere. qz
 quantūcunq; pugnet | nunq; tñ ex toto iebufe? ille p̄t
 expelli Orati? poeta naturā expellit fucatū vsq; recur
 rit. Non omnes inquit dñs v̄bū istud capiūt | s̄ qui pōt capere
 capiat. Vñ cum de? ip̄e de ceteris pontificalib; indumētis inf
 fisset. vt moyses aaron & filios ei? vestiret: de solis feminali
 bus nō p̄cepit. sed ait vt ip̄i femnalib; lineis vterent | cum in
 grederent tabernaculum testimonij. Sed Ap̄lus ait. Nolite
 fraudari adinuicē: mñ forte ex consensu ad tpus | vt vacetis ora
 tioni. Et itez. Reuertimini in idipm ne temptet vos sathanas
 p̄pter incontinentiam vestrā. Melius ē em̄ nubere q̄ vri. Pus
 gnet ergo contra continentiam vrām angel? sathane: qui carnali
 ter stimulat & grauit̄ colaphizat. Ignem nature suggestio
 nis flatu succēdit. materiam apponit. facultatem tribuit. & o
 portunitatem ministrat. pugnat & species que subito visa est
 facile concupiscatur. Vnde David cum post meridiem de
 ambularet in solario domus sue regie. videns ex aduerso ber
 sabee se lauante concupuit eam. Erat aut̄ mulier pulcra val
 de. misit & tulit eam & dormiuit cū ea. Ap̄lus ad Corinth.
 Porro qui cum vxore est sollicit? est: cogitat que sunt mūdi
 & diuifus ē. distrahit em̄ p̄ multas angustias & in varias sol
 licitudines dissecat. vt filijs & vxori. famul̄ et ancillis necessā
 ria q̄rat & submīstret | tribulationē em̄ carnis hñt h? mōi. Vx
 or cōtēdit habere p̄ciosum ornatū & variā suppellectilē. vt plu
 ris sepe fit cult? vxoris q̄ census mariti. alioquin per dies et
 noctes suspirat. plangit. garrit & murmurat. Salomon. Tria
 sūt em̄ q̄ nō finūt homiez in domo manere. fum? . stillicidium
 & mala vxor. Illa inquit ornatioz procedit impubicū | hec ab
 omib; honozat̄. Ego misera in conuentu seīnaz sola despicioz a
 cunctis contempnoz. sola vult diligi. sola laudari. Alterius a
 morem suum asserit odium. alterius laudez suum de dec? suspi
 catur. Amandum est omne qd̄ diligit. odiendū oē qd̄ spernit
 vincere vult s̄ vinci nō valz. famulari n̄ patit̄ s̄ dñari molit̄.

Cuncta vult posse | nulla non nosse . Si pulchra fuerit facile
adamatur | si feda facile contempitur | sed difficile custoditur
quod a multis diligitur | & molestum est possidere quod nemo dignatur
habere . Alius forma alius ingenio alius facecia alius libera-
litate sollicitat | & sic ex aliqua parte capitur quod undique la-
tescit . Certe equus & asinus bos & canis | vestis & lectulus
calix & viceolus prius probantur et postea compantur . Spon-
sa vero vix tandem ostendit ne prius displiceat quam ducatur . Qua-
liscumque casus obuenerit | necessario est habenda | si feda si fetida
si egra si fatua si superba si iracunda si parte qualibet vitiosa propter
solam fornicationem potest uxor a viro dimitti | nec dimittens ali-
am potest ducere | nec dimissa alteri potest copulari . Nam qui-
cumque dimiserit uxorem suam nisi ob fornicationem | & aliam dux-
erit mechatur & qui dimissam duxerit mechatur . quod si uxor a vi-
ro suo discesserit manere debet inuoluta | aut viro suo reconcili-
ari | similiter vir si discesserit ab uxore . Graue nimis est pondus
coniugii . Nam stultus & impius est qui tenet adulteram | & pa-
tronus est turpitudinis qui celat crimen uxoris . Sed & si dimit-
terit adulteram absque sui culpa punitur | quam illa uiuente cogi-
tur continere | propter quod & discipuli christo dixerunt | si ita est cau-
sa hominis cum uxore | non expedit nubere . Quis unquam equam-
miter potuit sustinere ruinalē | sola suspicio zelotipum vehe-
menter affligit . Nam licet scriptum sit erunt duo in carne una
zelus tamen viri duos in una carne non patitur

De miseria bonorum & malorum

Ca. xix.

Non est impijs gaudere dicit dominus | quia per que pec-
cat homo per hec & torquetur | vermis enim consciencie
nunquam moritur | & ignis rationis nunquam extinguitur vidi
eos qui operantur iniquitatem & seminant dolores & metunt
eos flante deo perisse & spiritu ire eius esse consumptos . Su-
perbia inflat . Inuidia rodit . Avaricia stimulat . Ira succen-
dit | angit gula | dissoluit luxuria | ligat mendacium | maculat ho-
micidium . Sic & alia viciozum portenta | ut que sunt hominum
oblectamenta videlicet deo sunt instrumenta puniendi . Oratio .

Inuidus alterius marcescit rebus optimis Inuidiam si tui nō
in uenere tyranni Maius tormentum | uicium enim corrumpit
naturam. Apostolo testante ad romanos qui ait. quia euane
runt in cogitationibus suis obscuratum est insipiens cor eorum
propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum in
immūdiā ut contumelijs afficiant corpora sua Et sicut nō
probauerunt deum habere in noticia sua | tradidit illos de⁹ in
reprobū sensum | ut faciant ea que nō conueniunt. Ad tibi.
Sed & qui pie uolunt uiuere in cristo: persecutionem paciun
tur. Sancti namq; ludibria et uerbera experti | insuper et uincu
la & carceres | lapidati sunt | secti sunt: temptati sunt: in occasi
one gladij mortui sunt pro domino. Circuierunt in melotis: in
pellibus caprimis | egentes | angustiati: afflicti sunt: quibus di
gnus non erat mundus. In solitudinibus errantes & in mon
tibus et speluncis et in cauernis terre | periculis fluminum | pe
riculis latronū | periculis ex genere | periculis ex gentibus | peri
culis in falsis fratribus | in labore & erumpna | in uigilijs mul
tis | in fame & siti | in ieiunijs multis | in frigore & nuditate: in
angustijs multis. Justus enim abneget seipsum: crucifigens
membra sua cum uicij & concupiscencijs. ut sibi mund⁹ cru
cifixus sit & ipse mundo. Non enim habet hic manentem ciui
tatem sed futuram inquirat. Sustinet seculum tanq̃ exilium:
clausus in corpore tanq̃ in carcere. Incola ego sum aput te i
terra inquit psalmista. & peregrinus sicut omnes patres mei.
Remitte mihi ut paululum refrigerer priusq̃ abeaz et ampli
us non ero. beu mihi quia incolatus meus prolongatus ē | ha
bitau cum habitantib⁹ cedar | multum incola fuit anima mea
Apostolus quis infirmatur & ego non infirmor. Quis scanda
lisatur & ego non uroz. In iudith. Naz peccata proximorum
frigorium sunt iustorum hoc est refrigerium quod caleph filie
sue are dedit in dotem.

Illicia est vita hominis super terram | an non vere mli-
 cia cum multiplices hostes vndiqz semper insidientur
 vt capiant | persequantur vt perimant. Demon & ho-
 mo | mundus & caro. demon cum vicijis. homo cu bestiis. Mu-
 dus cum elementis | caro cum sensibus. Caro nanqz concupiscit
 aduersus spiritum. spiritus autem aduersus carnem. Vez non
 est nobis colluctatio tm aduersus carnem & sanguinem: s ad-
 uersus spūalia nequicie in celestibus | aduersus rectores tene-
 bzarum harum. Aduersarius enim noster tanq leo rugiens cir-
 cuit querens que deuoret. Accenduntur ignea tela nequissim
 Jere. Mors ingreditur per fenestras. Oculus animā depredat-
 tur. pugnat orbis terrarum contra misentatos. Gens tra gen-
 tem Regnum aduersus regnum | terremotus magni erunt p lo-
 ca | pestilencie & fames | terroresqz de celo et tempestates | terra
 producit spinas & tribulos. Aqua procellas & fluctus. Aer
 tempestates & tonitrua. Ignis conuscationes & fulgura. Ma-
 ledicta inq terra in opere suo spinas & tribulos germinabit ti-
 bi | in sudore vsceris pane tuo donec reuertaris in terrā de qua
 scriptus es. quia terra es & in terraz ibis. Insidiatur aper de sil-
 ua & singularis ferus depascitur | lupus & vrsus pardo & leo
 tigris & onager | cocodrillus & griphes | serpens & coluber:
 basiliscus & aspis | cerastes & draco | scorpiones & vipere | sed
 & lentes & pulices | pumices & pediculi | scimphes & musce:
 strabones & vespe | pisces & volucres. Nam creati fuimus vt
 domnarenur piscibus maris & volatilibz celi & vniuersis ani-
 mantibus que mouentur in terra | nūc damur illis in escam | da-
 mur in predam. Scriptum est enim in ps. dentes bestiariū im-
 mittam in eos cum furore trahentium super terram.

De carcere anime.

Capitulum xxi.

Infelix ego homo quis me liberabit de carcere mortis huius.
 certe non vult educi de carcere qui non vult exire de corpore.
 Nā carcer anie corp⁹ ē. de quo specialiter dicit psal. Educ de
 carcere animam meam. Nusqz est quies & tranquillitas: nūqz
 pax & securitas. Vbiqz timor & tremor. Vbiqz labor & dolor

caro dum uiuit dolebit | & anima super semetipsam lugebit.

De breui leticia.

Capitulum .xxij.

Vis vnq̄ vel vnica[m] diem totaz duxit in sua delecta-
tione iocundam | quam in aliqua parte diei reat? con-
scientie: vel impetus ire: vel motus concupiscentie nō
conturbauerit: quā liuor inuidie vel ardoz auaricie vel tumor
supbie nō vexauerit | quā aliqua iactura vel offensio vel passio
non cōmouerit | quā demq; visus vel audit? vel tact? aliqs n̄
offenderit. Kara animis in terris nigroq; similima cigno. Audi er-
go sup hęc sententiā sapiētis. A mane vsq; ad vesper mutabi-
tur tps | cogitatioēs vane sibi succedūt | & mens rapit̄ ī diuer-
sa | tenēt tympanū & cytharā et gaudebūt ad soītū organi | du-
cunt in bonis dies suos et in puncto ad inferna descendunt.

De inopinato dolore.

Capitulum .xxiij.

Emp̄er enim mundane leticie tristitia repentina succe-
dit | & qd̄ incepit a gaudio desinit in merore. Munda-
na quippe felicitas multis amaritudinibz est resperfa.
Nouerat hoc salomon qui dixerat | risus dolore miscebit̄ et ex-
trema gaudiū luct? occupat. Experti sunt liberi iob | qui cū co-
mederēt & biberēt vinū in domo fratris sui p̄mogeniti | repente
ventus vehemens irruit a regiōe deſtu | & percussit q̄tuor angu-
los dom? | que corruens vniuersos oppressit. Merito pater ait
versa est in luctū cythara mea et organa mea in vocē flentium.
Melis est igit̄ ire ad domū luct? q̄ ad domū diuinū. Salubre
consiliū. In die bonoz ne immemor sis maloz. Memorare no-
uissima tua & meternum non peccabis.

De vicinitate mortis.

Capitulum .xxiiii.

Emp̄er vltim? dies p̄m? | et nūq̄ dies p̄m? vltim? re-
putat̄ | cū tm̄ ita viuē deceat | tāq; mori semp opteat.
Scriptū ē em̄: memor esto. qz mors n̄ tardabit | tps p̄-
terit & mors app̄mquat. Mille ani an̄ ocl̄os moriētis tāq; di-
es besterna q̄ p̄terit. Semp em̄ futura nascūtur | et semp p̄ntia.

moriuntur | & quicquid est p̄teritū totū est mortuū. Morimur
ergo semp̄ dum viuim⁹ | & tūc deficim⁹ mori dū defimim⁹ vi-
uere Meli⁹ est ergo mori vite q̄ viuere mortī. q̄ nihil est vita
mortalis nisi mors viuēs Salomon magis laudauit mortuos
q̄ viuētes | & utroq̄ feliciozē iudicauit | qui nec dū nat⁹ ē : vi-
ta velociter fugit & retineri n̄ pōt. Mors aut̄ instantē occurrit
& impediri n̄ valet | hoc ē illud mirabile | q̄ q̄nto pl⁹ tempus
crescit | tanto pl⁹ vita decrescit | q̄ quanto pl⁹ vita p̄cedit tan-
to magis ad finem accedit.

De terroze sompniorum.

Ca. xxv.

Tempus qd̄ quieti accessum ē | nō cedit̄ esse quietum
Nam terret̄ sompnia | visiones turbant. Et licz n̄ sint
in veritate tristitia vel terribilia seu laboriosa q̄ somp-
niant | sompnantes t̄m in veritate tristant̄. terent̄. fatigantur
In tantum etiā vt dormētes aliquñ lacrimant̄ | & euigilantes
sepissime turbant̄. Si vero iocūdū qd̄ viderit̄ nihilomī⁹ cui-
gilantes tristant̄ tanq̄ id amiserūt. Aduerte quid sup̄ hoc di-
cat Eliphaz themanites. In horroze visionis nocturne q̄n so-
let sopoz occupare homies pauoz tenuit me & tremoz | & om-
nia ossa mea p̄terita sunt. & cum sp̄ritus me p̄sente transiret
inhorruerunt pili carnis mee. Considera Job dicentem. Si di-
xero consolabitur me lectus meus | & reuelabo loquens mecū
in strato meo. terrebit me per sompnia & visiones horroze cō-
cuciens. Nabuchodonosoz sompnium vidit quod eum valde
perterrui | & visiones capitis eius conturbauerunt eum. Mul-
tas curas secuntur sompnia. Et vbi multa sompnia plurime
vanitates. Multos errare fecerunt sompnia & ceciderunt spe-
raantes in illis. Apparent quoq̄ frequenter in sompnijs tur-
pes ymagines | ex quibus per illusiones nocturnas non solum
caro polluitur sed etiā anima maculatur. Vnde dominus in
leuitico. Si sit homo inter vos qui sit pollut⁹ nocturno somp-
nio | egrediatur extra castra | sed nō reuertatur prius q̄ ad vespe-
ram lauetur aqua : & post solis occasum reuertat̄ ad castra.

Vanto dolore turbamur | q̄nto tremore cōcutimur cū
 am̄coꝝ damna sentim⁹ : cū parētū picula formidam⁹
 plus interdū san⁹ formidime q̄ infirm⁹ egritudine p̄
 turbatur. Plus hic volūtarius affectu doloris q̄ is inuit⁹ effe
 ctu languoris affligit. Vex em̄ est illud poeticū Res ē sollici
 ti plena timoris amor. Cui⁹ p̄c̄t⁹ tā ferreū. cui⁹ cor tā lapide
 um: vt gemit⁹ nō exp̄mat | lacrimas n̄ effundat | cū p̄ximī vel
 am̄cī morbū vel m̄teritū intuetur | vt paciētī non sp̄ciat⁹ et do
 lentī non adoleat. Ipse ih̄s cū vidisset mariā et cognatos qui
 cū ea venerāt ad monumentū lazari plorātes infremunt spiritu
 & turbauit semetip̄m & lacrimat⁹ est. Sed eo poti⁹ q̄ mortu
 um ad vite miserias reuocabat. Sciat autē se culpabilē durū
 & dure culpabilē: qui corpalem suū am̄cī mortē deplorat : et
 spiritualement am̄cī sue mortem non deflet.

De speciebus egritudinum.

Capitulum. xxvii

Q̄ndū a seculo tot egritudinū genera | tot sp̄s passio
 nū philosophicā industria potuit indagare | q̄t huma
 na fragilitas potuit tollerare Tollerabilē quidē dixē
 rim morboꝝ tollerātiā | vel an intollerabilez dixērim tollerā
 tiā: veri⁹ vtrūq; diiuxerim. Nam intollerabilē est p̄t passio
 nis acerbitatē: ymmo p̄t paciendi necessitatē: de die in diē
 humana natura magis ac magis turbat⁹ & corrumpit⁹. ita q̄
 multa fuerūt olim exp̄imenta salubria: q̄ p̄t defectū ipsius
 hodie sunt mortifera. Senuit iā mūdus vterq; macrocosm⁹ et
 microcosmus: & q̄nto plixi⁹ vtriusq; senect⁹ p̄ducit⁹: tanto
 magis natura turbatur.

De subitis infortunijs.

Capitulum. xxviii

Vbito cū non suspicat⁹ infortuniū accedit | calamitas
 irruit: morbo inuadit: mors intercipit quā null⁹ eua
 dit: ergo ne gloriē i crastinū Ignoras em̄ quid su
 peruentura pariat dies. Nescit homo finē suū. sed sicut pisces
 capiunt⁹ bamo: et sicut aues sp̄lendent⁹ laqueo | sic capiūtur
 homines tempore malo: cum eis ex templo superuenerit.

Vid dicā de miseris qui p̄ innumera tormētoꝝ genera
 puniunt̄ | fustibꝫ cedunt̄ & gladijs iugulant̄ | cremantur
 flāms & lapidibꝫ obruunt̄ | discerpūt̄ vngulis.
 & patibꝫ suspēdunt̄ | torquētibꝫ vnguibꝫ & scorpiombꝫ fla-
 gellāt̄ | artant̄ vinculis & laqueis strāgulantur | detrudūt̄
 carceribꝫ & ieiunijs macerant̄ | p̄cipitāt̄ & submergūt̄ | ex-
 coriant̄ & distrahūt̄ | sectant̄ & subfođuūt̄. Et q̄ ad mor-
 tē & qui ad gladiū & qui ad famē. Et qui ad captiuitatē cru-
 dele iudiciū | immane suppliciū | triste spectaculū | dantur in escā
 volatilibꝫ celi | piscibus maris bestijs terre heu heu heu mise-
 re matres que tam infelices filios genuistis

De quodā facinore horrēdo qz mat̄ comedit filiū suū Ca. xxx.

T hoc horribile facinꝫ libet introducere vel miserē qd̄
 iosephꝫ de iudaica obsessiōe describit. Mulier quedā
 facultatibꝫ et genere nobilis cū cetera multitudme que
 cōfluxerat ierosolims cōmunē cū omibꝫ obsidiombꝫ casū fere-
 bat. Vniꝫ reliquas facultates quas de domo in vrbē cōnere-
 rat tyrāni pemitꝫ inuasērūt | si quid vero reliquiarū ex magnis
 opibꝫ fuerat quibꝫ victū quottidianū pertenuē ducēt. Irruen-
 tes p̄ tormēta p̄donū satellites rapiēbāt | p̄ quibꝫ ingēs ita mu-
 lierē ex idignacōe quadā velut insāma fatigabat | ita vt inter-
 dū p̄dones in necē suū maledictis & conuicis instigaret. verū
 cū nec irritatꝫ quisqꝫ nec miseratꝫ illā perimeret. Et si qd̄ for-
 te cibi fuisset ab illa q̄sitū id alijs querēt̄ nec vsqꝫ iā fieret coꝝ-
 pia requirēdi. fames aut̄ dū dira visceribꝫ insisteret ac medull̄
 & ad furorem iam famis media perurgeret pessimis vsa consi-
 lijs iam armatur contra iura nature. Erat em̄ ei sub vberibus
 paruulus filius quē ante oculos ferens. Infeliciis inquit ma-
 tris o infelicioꝝ fili. in bello famis ac direpcione p̄donum cui
 te reseruabo. nam & si vīta possit superari. iugo tamen huma-
 ne seruitutis vigerem̄ famulan. Veni ergo nūc o mī nate. esto
 matri cibus p̄dombꝫ furoꝝ. seculis fabula. que sola deerat

De licitis opibus	Ca. xi.
De incertitudine diuiciarum	Ca. xii.
De superflua sollicitudine cupidorum	Ca. xiii.
De avaro & cupido	Ca. xiiii.
Cur auaricia dicatur ydolorum seruitus	Ca. xv.
De quibusdam proprietatibus auaricie	Ca. xvi.
De gula	Ca. xvii.
Exempla contra gulam	Ca. xviii.
De ebrietate	Ca. xix.
Exempla contra ebrietatem	Ca. xx.
De luxuria	Ca. xxi.
De generalitate luxurie	Ca. xxii.
De diuersis speciebus luxurie	Ca. xxiii.
De coitu contra naturam	Ca. xxiiii.
De pena huius sceleris	Ca. xxv.
De ambicioso	Ca. xxvi.
De nimia concupiscencia ambiciosi	Ca. xxvii.
Exemplum de ambicioso	Ca. xxviii.
Quod misera & breuis est vita magnatum	Ca. xxix.
De diuersis proprietatibus superborum	Ca. xxx.
De superbia & casu luciferi	Ca. xxxi.
De abhominabili superbia & arrogantia hominum	Ca. xxxii.
De abhominacione superbie	Ca. xxxiii.
Contra arrogantiam superborum	Ca. xxxiiii.
Contra fraudem ambiciosorum	Ca. xxxv.
De proprietatibus arrogantis	Ca. xxxvi.
De superfluo cultu vestium	Ca. xxxvii.
Contra superfluum ornatum	Ca. xxxviii.
Quod plus deferatur vestibus quam virtutibus	Ca. xxxix.
De fucacione colorum & ornatu persone mese atque domus	Ca. xl.
De dampnabili humane dissolutionis ingressu	Ca. xli.
De doloribus quos mali paciuntur in morte	Ca. xlii.
De aduentu christi ad diem mortis cuiuslibet hominis	Ca. xliii.

cladibus in deorum | et hec cum dixisset patris filium iugulavit. deinde
 igni suppositum torret | & medium quidem consumit | medium obseruat
 obiectum. Et ecce predones festim irruunt | obuste carnis mudo-
 re cepto | mortem minant nisi sine mora cibos quos patos senserant
 demonstraret. Tunc illa ait propter vos optimam reseruavi | et continuo
 que supersuerant membra detexit infantis. At istos repente in gens
 horroz inuasit | & inmanis cuius omnia diriguere vox est faucibus
 interclusa. Illa vero truci vultu & ipis predomibus truculentior
 meus inquit est filius | meus est pater | & meum est hoc facinus | edite pro
 cor: nam ego comedi quem genui | nolite effici aut matri religio-
 sores aut femina molliores | et modo si non pietas vincit et meos
 execrammi cibos | ego quoniam iam talibus pasca sum his inter pascar | pro
 hoc illi territi tremetesque discedunt | qui hunc solum ex omnibus faculta-
 tibus misere matri cibum reliquerant.

De pena innocentis nocente emancipato.

Ca. xxxi.

E mo confidat se expertem a pena qui se nouerit immunem
 a culpa. Qui stat videat ne cadat. Nam sepe damnatur
 innocens & nocens absoluitur | pius punitur & impius ho-
 noratur. Ihesus crucifigitur et barabas liberatur | hodie vir quietus
 utilis | & vir religiosus hypocrita | vir simplex fatuus reputatur.
 Deridet enim iusti simplicitas. Lampas ardens contemnitur apud
 cogitationes diuitum.

Registrum secunde partis huius libri

De culpabili humane conuersationis progressu.	Capitulum. i.
De auarorum cupiditate.	Ca. ii.
De iniquis muneribus.	Ca. iii.
De acceptione personarum.	Ca. iiii.
De venditione iusticie.	Ca. v.
De insatiabili desiderio cupidorum.	Ca. vi.
Quare cupidus satiari non potest.	Ca. vii.
De falso nomine diuitiarum.	Ca. viii.
Exempla contra cupiditatem.	Ca. ix.
De iniqua possessione diuitiarum.	Ca. x.

Incipit pars secunda huius libri

De culpabili humane conuersationis progressu Ca. i.

Ria maxime solent hoies affectare scz opes voluptates & honores | de opibus praua | de voluptatibus turpia | de honoribus vana procedunt. Hinc Jobes apostolus ait Nolite diligere mundum neque ea que in mundo sunt. Omne enim quod est in mundo aut est concupiscentia carnis aut concupiscentia oculorum aut superbia vite. Concupiscentia carnis ad voluptates | concupiscentia oculorum ad opes | superbia vite pertinet ad honores. Opes generant cupiditates et auariciam | voluptates parunt gulam & luxuriam | honores nutriunt superbiam & iactantiam

De auarorum cupiditate Ca. ij.

Nihil est igitur auaro scelestius & nihil iniquius quam amare pecuniam. Verbum sapientis est quod confirmat apostolus dicens. Qui volunt diuites fieri incidunt in temptationes & in laqueum dyaboli | & in desideria multa & inutilia & nocua | que mergunt hoies in interitum & perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas. hec sacrilegia committit & furta | rapinas exercet & perdas | bella gerit & homicidia | symonace vendit & emit | iniquum petit & accipit | iniuste negociatur et fenorat | instat dolis et inuenit fraudibus | dissoluit pactum et violat iuramentum | corrumpit testimonium et pervertit iudicium.

De iniquis muneribus Ca. iij.

Confulite euangelicum prophetam ysaiam. Omnes inquit diligunt munera secuntur retributiones. pupillo non iudicant & causa vidue non ingreditur ad eos. Nunc ipsi preterunt retributiones ipsosque iudicant causa pecunie quia non iudicant amore iusticie sed preterunt retributiones. Semp enim secuntur largitiones per promissionem vel spem. Et ideo pupillo non iudicant a quo nihil largitur aut promittit aut sperat. Contra quos ysaias propheta. O principes infideles socii furum. quique diligitis munera sequimini retributiones. Nunc excutitis manum a munere | nisi prius excludatis cupiditatem a pectore. Ve vobis inquit propheta ezechiel. Principes

eius quasi lupi rapiētes prēdā & auare sectando lucra. Prin-
cipes eius in muneribus iudicabant & sacerdotes eius in merce
de docebant et pphete eius in pecunia diuinabant. Contra do-
minus p moysen pcepit in deuteronomo. Iudices et magistra-
tus constitue in omnibus portis tuis | vt iudicent populū iusto
iudicio | nec in alterā ptem declinent. Non accipies psonaz nec
munera. qz munera excecāt oculos sapientū | & cōmutant ver-
ba iustozū | sed iuste qd iustum est psequeris | et viues | duo di-
cit | iustū & iuste. Quidam em̄ iniuste qd iustum est. Alij iuste
quod iniustum est. Rursus quidē iuste qz iustū ē psecuntur.

De acceptione personarum.

Ca. iij.

E vobis qui corrupti prece vel precio | qui tacti amo-
re vel odio | dicitis bonū malum et malū bonum | ponē-
tes tenebras lucē | & lucem tenebras | mortificātes ani-
mas que nō moriunt̄ | & vivificātes anīas que nō viuūt. Vos
em̄ nō attenditis merita causarū s̄ merita psonarū. Non iura s̄
munera | non iusticiā sed pecuniā. Non quod ratio dicit s̄ qd
voluntas affectat. non qd lex sanciat s̄ quod mens cupiat. nō
inclinatis animū ad iusticiā sed iusticiā inclinatis ad animū
Non vt quod licet hoc libeat : sed vt liceat hoc qd libet. Nun-
quid in vobis ita simplex est oculus : vt totum corpus sit luci-
dum | sed aliquid semper admiscetis fermenti | quo totam mas-
sam corrumpitis. Pauperum causam cum mora negligitis | di-
uitum causam cum instantia pmouetis. In illis rigorem osten-
ditis | cum istis ex mansuetudine dispensatis. Illos cum diffi-
cultate respicitis. istos cum fauore tractatis. Illos negligent
auditis | istos subtiliter auscultatis. Clamat pauper & nullus ex-
audit. loquitur diues & omnis applaudit. Omnes locutus est
& omnes tacuerunt | verbum illius vsqz ad nubes produciunt.
Pauper locutus est & dicunt he quis est hic. Etsi offenderit
subuertent eum. Clamat vim patiens et nullus exaudit | vocife-
rat & non est qui iudicet. Etsi forsan cām pauperum suscipitis
illos remisse fouetis. cum autē causam diuitum assumptis illos
ptinaciter adiuuatis. Pauperes de spicitis : diuites honoratis

Istis reuerenter assurgitis | illos despicabiliter cōculcatis. Si
introierit in cōuētū v̄ro vir aureum habens annulum | in veste
candida introierit & pauper in sordido habitu | & intēdat̄ in
eum qui indutus est veste preclara | & dixeritis ei tu sede hic.
pauperi aut̄ dicitis tu sta illic. aut sede sub scabello pedū meo-
rum. Nonne iudicatis apud vos metipsos | & facti estis iudi-
ces cogitacionum iniquarum. Ve vobis | cōtra vos em̄ dicit p̄-
pheta. Magnificati sunt & dilatati | in crassati sūt et impingua-
ti | causam pupilli non dixerunt & iudicium pauperum nō iu-
dicauerunt. Et in lege precipitur. Nulla em̄ erit distancia p̄-
sonarū | ita p̄uū audietis vt magnū | nec accipietis e q̄ p̄sonā
quia dei iudiciū est | nō est em̄ personarum acceptō apud deū.

De vendicione iusticie

Ca. v.

Os autem nec gratiam gratis datis | nec iusticiam re-
cte redditis. quia nisi venerit nō puenit | nec datur nisi
si vendatur | sepe iusticiam tantum differtis | q̄ litiganti-
bus plus q̄ totum aufertis | quia maior est sumptus expense
q̄ fructus sentencie. Quid autem poteritis illi indistricto iudi-
cicio respondere | qui precepit gratis accepistis gratis date.
lucrū in archa dampnū in cōsciencia | pecuniā captatis | s̄ aiām
captiuatis. Quid proficit homī si vniuersum mundum lucret̄
amme vero sue detrimentum paciat̄. aut quā dabat homo cō-
mutacionē p̄ aiā sua. Frater non redimet | redimet homo | nō
dabit deo placacionem suā | nec precium redempcionis aiē sue
laborabit in eternū & viuet in finem. Audite diuites quid cō-
tra vos Iacobus apostol⁹ dicat | plāgite nūc diuites & vllu-
lantes plorate in miseris vestris | que vobis aduenient | diuicie
vestre putrefacte sunt | & vestimenta vestra a tynea commesta
sunt. Aurum & argentum vestrum erugmauit | & erugo eorū
erit vobis in testimonium | et manducabit carnes vestras sicut
ignis | thesaurizastis vobis iram in nouissimis diebus. Ecce mer-
ces operariorum que messuerunt regiones vestras que fraudata
est a vobis. Clamant & clamor ipsorum in aures dñi sabas-
oth introiit p̄pterea veritas dicit. Nolite vobis thesaurizare

thezauros in terra ubi erugo & tinea demolitur & ubi fures
effodiunt & furantur

De insatiabili desiderio cupidorum

Ca. vi.

Ignis inextinguibilis | cupiditas insatiabilis. Quis vn-
q̄ cupidus fuit primo voto contentus | cum adipiscit̄
q̄ optauerat desiderat ampliora | semp̄ in habendis &
nunq̄ in habitis finē constituit. Insatiabilis est ocul⁹ cupidi
& in pte iniquitatis non satiabitur. Auar⁹ nō implebitur pe-
cunia | & qui amat pecunias fructus non capit ex eis. Infern⁹
& pdicō nunq̄ implent̄ | similit̄ et oculi hoīm insatiabiles sūt
Sanguisuge due sunt filie | dicentes affer affer. Nam crescit
amor munerum quantum pecunia crescit

Quare cupidus satiari non potest

Ca. vii.

Is cupide scire quare semp̄ es vacu⁹ & nunq̄ imple-
ris. Aduerte nō est plena mensura | que quantūcūq; cō-
tineat adhuc ē capax amplioris. Hūan⁹ etem̄ animus
est capax dei | qm̄ qui adheret deo vn⁹ spūs est cū eo. Quātū-
libet ergo contineat auar⁹ | nunq̄ est plen⁹ | nisi deū habeat | cui⁹
semp̄ ē capax. Si vis ergo cupide satiari | desinas esse cupid⁹
quia dum cupidus fueris | satiari non poteris. Non est em̄ cō-
uencio lucis ad tenebras | neq; xp̄i ad belial | quia nemo potest
seruire deo & mammonē. ꝛc.

De falso nomine diuiciarum

Ca. viii.

Falsa diuiciarū felicitas q̄ diuitē veracit̄ efficit infelicē
Quid em̄ falsi⁹ q̄ q̄ opes mūdi diuicie nuncupantur
Opposita sūt eē diuitē et egenū | at opes mūdi n̄ auferūt
s̄ affert̄ egestatē. Magis em̄ sufficit modicū paupi q̄ plurimū
diuiti. Qm̄ ubi multe diuicie ibi multi q̄ comedūt illas. Quot
& q̄nti indigeāt maḡtes | ip̄emet frequēter expior. Opes itaq;
nō faciūt diuitē s̄ egenū. vñ versificator egregi⁹ ait. Cui satis
est quod habet satis illum constat habere. Cui nihil est quod
habet satis illum constat egere. Ergo facit virtus non copia
sufficiētē. Et non paupertas sed mētis hiatus egentem.

quod multos seduxit cupiditas: quod plures perdidit auaritia. Balaam a fine redarguit & pedem sedentis attriuit quia captus cupidine promissorum disposuerat maledicere israeli. Achaz populus lapidauit. quia tulit aurum & argentum de anathemate iericho. Naboth interemptus est ut achab vineam possideret. Iesi lepra perdidit. quia percipit et recepit argentum & vestes sub nomine helizei. Judas laqueo se suspendit. quia vendidit et tradidit christum. Ananiam & saphiram subita mors extinxit. quia de pretio agri defraudauerunt apostolos. Edificauit turrimmunitionem suam & coaceruauit argentum & aurum argentum quasi humum & aurum quasi lutum platearum. Sed ecce deus possidebit eam et percuciet in mari fortitudinem eius & hoc igne deuorabit.

De iniqua possessione diuitiarum.

Verum est ergo quod sapiens pretestatur. Multos perdidit aurum & argentum. Qui aurum diligit non iustificabitur. Ve illis qui sectantur illud. Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo obtinuerunt diuitias. Hinc veritas ipsa precipiebat apostolis Nolite possidere aurum neque argentum neque pecuniam in zonis vestris. quia sicut camelus non potest intrare per foramen acus. ita difficile est diuitem intrare in regnum celorum. Arta enim est via & angusta porta per quam itur et intratur ad vitam. Apostolus ergo petrus secutus sententiam veritatis dicebat. argentum & aurum non est michi. Ve ergo vobis qui coniungitis domum ad domum & agrum agro copulatis usque ad terminum loci. Repleta est terra auro & argento & non est firmis thesaurorum eius. propter iniquitatem auaricie eius percussit eum.

De licitis opibus.

Tem abraham diues fuit. Job locuples. Dauid opulentus. et tamen de abraham inquit scriptura. quia credidit deo & reputatum est ei ad iusticiam. Et de Job dicitur. Quia non erat ei filius in terra. vir simplex & rectus & timens deum et recedens a malo

De dauid aut dicit scriptura quia dñs inuenit eū virum iuxta
cor suū. Sz isti fuerūt quasi nihil habentes & oīa possidentes
fm illō pphete. Diuicie si affluāt nolite cor appone. Nos aut
sum⁹ oīa possidentes & nihil habētes fm illud psalmiste. Di
uites eguerūt & esurierūt | inquiretes aut dñm nō inueniuntur
omni bono. Facilius em̄ inuenies qui diligat diuicias et non
habet q̄ qui habet diuicias & non diligit. Quia difficile ē
esse in igne & nō ardere. Difficili⁹ itaqz possidere diuicias &
nō amare. Audi ppheta. A mīori vsqz ad maiorē oēs studēt
auaricie. Et a ppheta vsqz ad sacerdotē cuncti faciūt dolum.

De incertitudine diuiciarum

Ca. xij.

Om̄is cupid⁹ contra naturā nitit̄ & molit̄. Natura nā
qz pauperē educit in mūdū & natura pauperē reducit a
mūdo. Nudū em̄ terra suscepit & rursum nudū terra fu
scipiet. Cupid⁹ aut cupit & curat fieri diues in mūdo | destruā
inquit horrea mea & maiora faciā | & illuc cōgregabo oīa que
nata sunt mibi | & oīa bona mea. Sz dictū est ei. O stulte hac
nocte repetēt aīam tuā a te | q̄ aut parasti cui⁹ erūt. Thezaur
isas & ignoras cui cōgreges ea. Dormerūt sompnū suū & ni
hil inueniēt oēs viri diuiciaz in manib⁹ suis. Diuites cū dor
mierint idest morient̄ nihil secū auferūt | aperient oculos suos
& nihil inueniēt | ne timeas ergo cū diues factus fuerit homo
& cū multiplicata fuerit gloria dom⁹ ei⁹. nō em̄ cū moriet̄ ac
cipiet hęc oīa secū nec descēdet cū eo gloria dom⁹ eius s̄ relin
quet alienis diuicias suas & sepulchrū eor⁹ dom⁹ eor⁹ metū
hmc enim sapiens attestatur. Qui acernat ex aīo suo iniuste.
alijs congregat & in bonis suis alijs luxuriabitur p̄chdolor
quem habebat hostem dimittet heredem

De superflua sollicitudine cupidorum

Ca. xij.

Vt ad cōgregādū q̄s instat cū stare. i. durare nō possit
ille qui cōgregat. Nā quasi flos egredit̄ & sterit̄ & fu
git velut umbra et nunq̄ in eodē statu p̄manet. Cur ml̄
ta desiderat cū pauca sufficiāt | habētes inquit apl̄s vestitū &

victum his contenti sitis. Cur necessaria cum multa sollicitudine
querat | cum ipsa sine magna difficultate se offerant. Audi quod su-
per hoc veritas dicit. Nolite solliciti esse dicentes. quid mandu-
cabitur? aut quod bibetur? aut quod opiemur. scit enim pater vester cele-
stis quia his indigetis. Querite ergo primum regnum dei & ius-
ticiam eius & haec omnia addicientur vobis. Nunquam enim vidi ius-
tum derelictum | nec semen eius querens panem.

De avaro & cupido.

Ca. xiiii.

Antatulus sitit in vndis | & avarus eget in opibus Cui
tantum est quod habet | quantum est quod non habet. quia
nunquam utitur acquisitis | sed semper inhiat acgrēdis. Sa-
lomon est quasi dives cum nihil habeat | & est quasi pauper cum sit
in multis divitiis. Avarus & inferus uterque comedit & non di-
gerit. Recipit & non reddit. Avarus nec patientibus compa-
titur. nec miseris miseretur | offendit deum | offendit proximum | of-
fendit seipsum. Nam deo retinet debita | proximo denegat necessa-
ria | sibi subtrahit oportuna. deo ingratus. proximo impius : sibi
crudelis. viro cupido & tenaci sine ratione est suba. & homini
livido ad quid aurum? Qui sibi nequam est cui bonus erit? et non
iocundabitur in bonis suis. Qui habet substantiam huius mun-
di & videt fratrem suum necessitatem habere | & claudit visce-
ra sua ab eo. quomodo caritas dei manet in ipso. Non enim pro-
ximum suum diligit sicut seipsum quem inedia perimit & egestas
consumit. Neque deum diligit super omnia | cui profert auxilium propositum argenti.

Cur avaricia dicatur ydolorum servitus.

Ca. xv.

Ecce diffinit apostolus. Avaricia est ydolorum servitus. Sicut
enim ydolatria fuit simulacro sic avarus fuit thesauro.

Nam ille cultum ydolatrie diligentem amplificat : & iste
cumulum pecunie libenter augmetat Ille cum omni diligentia colit si-
mulacrum. & iste cum omni cura custodit thesaurum. Ille spes ponit
in ydolatria. & iste spem constituit in pecunia Ille timet mutila-
re simulacrum. & iste timet minuere thesaurum.

De quibusdam proprietatibus avari hominis.

Ca. xvi.

Varus ad petendū promptus: tardus ad dandū | frontu-
ofus ad negandū. Si quid expendit totū amittit. tri-
stis. querulus. morosus. sollicitus. suspirat & anxietur:
dubius heret. inuitus expendit. Magnificat datū. sed vilificat
dandū. dat ut lucretus sed non lucratur ut det. largus in alieno sed par-
cus in proprio. gulam euacuat ut archam impleat. corpus exterminat
ut lucra extendat. Manū habet ad dandū contractam. sed ad re-
cipiendū porrectam. ad dandū clausam sed ad recipiendū aptam.
Porro diuitie mustorum sicut flumines siccabuntur. Et hoc ideo. quia
qui male congregat cito dispergit. Iustum iudicium. ut quod de malo
perueniunt ad malum deueniant. Nec accedit ad bonum quod non pro-
cedit ex bono. Avarus ergo damnationem habet vite quam nunc est et future

De gula.

Capitulum .xvii

Nicium vite hominis panis & aqua: & vestimentum & domus
protegens turpitudinem. Nunc autem gulosi non sufficiunt fructus
arborum. non grana leguminum. non radices herbarum. non pisces ma-
ris. non bestie terre. non aues celi. Sed queruntur pigmenta. com-
parantur aromata. nutriuntur altitia. capiuntur obesa: que studi-
ose coquantur arte cocorum. que laute parantur officio ministro-
rum. alius contundat & colat. alius extendit & conficit. substā-
ciam vertit in accidens. naturam mutat in artem. ut saturitas
transeat in esuriam. ut fastidium reuocet in appetitum ad irritandam
gulam. non ad sustentandam naturam. non ad necessitatez supplendam sed ad
aviditatem explendam. Ceterum tam brevis est gule voluptas. ut spacio
loci vix sit quatuor digitorum. spacio temporis vix sit totidem
momentorum. Contemnitur mediocritas. & superfluitas affe-
ctatur. In diuersitate ciborum & varietate saporum aviditas
nescit modum. & voracitas excedit mensuram. Sed inde gra-
uatur stomachus. turbatur sensus. opprimuntur intellectus. In-
de non salus & sanitas. sed morbus & mors. Audi super hec
sententiam sapientis. Noli avidus esse in omni epulatione. &
non te offendas super omnem escam. In multis enim escis erit
infirmetas. & propter crapulas multi perierunt. esca ventri & ven-
ter escis. deus autem destruet hunc & illas.

Vla carū tributum exigit ꝑ vilissimū redditꝫ quia quāto sunt delicatiora cibaria tanto sunt fetidiora stercoza
 Turpius egerit qꝫ turpius ingerit | superius & inferius horribilem flatum exprimes & abominabilem sonū emittens. Gula paradysum clausit | primogenita vendidit | suspendit pistorem | decollavit baptistam | nabusardan princeps eorum templum incendit et totam iherusalem euertit. Balhasar in conuiuio manum cōtra se scribentem aspexit. Danc thetel phares | & eadem nocte interfectꝫ est a caldeis. Sedit populus manducare & bibere & surrexerunt ludere | sed adhuc ecce eorum erant in ore ipsorum & ira dei ascendit super eos qui vescebantur voluptuose interierunt in vñs | dices ille qui epulabatur quottidie splendide | sepultus est in inferno

De ebrietate

Ca. xix.

Vid turpius ebrioso ꝫ cui fetor in ore. tremor in corpore. qui promit stulta. prodit occulta. mens alienat. facies transformat. Nullū em̄ secretū vbi regnat ebrietas vñ versus. Fecūdi calices quē nō fecere desertū. Porro nō sufficit vinū. nō ficera. nō ceruisia. ꝑ studiose cōficit mulsū. firupus claretū. labore multo. sollicitudine magna. sūptu nō modico. Sz inde stēcōes. rixē. lites. & iurgia nascūtur. vinū em̄ multū potatū (vt ait sapiens) irritat irā & ruinas multas facit. Et osee. formacō vinū & ebrietas auferūt cor. ꝑpterea dicit apostolꝫ. Fugite vinū in quo luxuria est. Et salomō. Ebriosa res vinū & tumultuosa. Filij rechab & filij zacharie. Vinum & ficeram & omne qđ inebriari potest non biberunt.

Exempla contra ebrietatem

Ca. xx.

Ebrietas em̄ noe verenda nudauit. incestum commisit filium regis occidit. principem exercitꝫ iugulauit. Et ergo verum qꝫ vacātes potibo vt ait salomon & vacētes symbolis consumuntur. Et ysayas. Ve qui confurgitis

mane ad ebrietatem sectandam & potandum vsq; ad vespere
 vt vno estuetis. Cythara & lira & tympanū & tybia & vi-
 num in conuiuijs vestris | vbi qui potentes estis ad bibendum
 vinum & viri fortes ad miscendam ebrietatem. Ecce gaudiū
 & leticia | occidere vitulos & iugulare arietes | comedere carnes
 & bibere vinū. Comedamus & bibamus cras moriemur | & re-
 uelata est in auribus meis vox dñi exercituum. si dimittetur hæc
 iniquitas vobis donec moriemini | vbi corone superbie ebrijs effra-
 ym | pphete & sacerdotes nescierunt ppter ebrietatem absorpti
 sunt a vno | nescierunt veritatem | ignorauerunt iudicium | p dñi
 pudor cum ad pñunciandū euāgelicā lectionē a quodā patre
 benedicti peteretur hesternam crapulam & nocturnam ebrieta-
 tem eructuans fertur dixisse alta voce | potum seruorum suorum
 benedicat pius rex angelorum

De luxuria

Ca. xxi.

Ouro turpis mater filiam generat turpiorem. Justum
 est em vt qui in sordibus est sordescat adhuc. Omnes ad-
 ulterantes quasi clibanus accensus a coquente. Cepe-
 runt principes furere a vno | venter em satur libenter venere
 amplexatur. O extrema libidinis turpitudine | que non solū me-
 tem affemiat sed etiam corpus euertat. Non solū maculat ani-
 mam sed fedat personam. Omne nāq; peccatum quodcūq; fe-
 cerit homo | extra corpus suū est | qui autem fornicat in corpore
 suum peccat. Semper illam pcedunt ardoz & petulancia | sem-
 per comitantur fetoz & immūdia | semp sequitur dolor & pe-
 nitencia | fauus em distillans labia meretricis & mīdus oleo
 guttur eius. Nouissima autem eius amara sicut absinthēū &
 acuta quasi gladius biceps.

De generalitate luxurie

Ca. xxii.

Amiliaris est mimicus | habitans non procul sed ppe.
 non exterius tm sed interius. Nam virtus eius in lumbis
 eius & fortitudo illius in umbilico ventris eius. Nunq
 fugatur nisi cum fugitur. Nunq mactatur nisi cū inaceratur.

Ad casum exigit libertatem & habundantiam s̄ repetit ad effectū facultatē & iacturā. Hoc omnē etatem corrūpit | omnem sexum cōfundit | omnē ordinē soluit | omnē gradū puerit̄ | mutat em̄ senes & iuuenes | mares & femias | prudentes & simplices | superiores & inferiores. Ad extremū etiā sacerdotes qui nocte venerē amplectant̄ | mane vero virginē venerantur | turpe dictū s̄ turpissimū actu | dici liceat & agi nō libeat. Nocte filiā veneris agitāt in cubili | mane filiū virginis offerūt in altari.

De diuersis speciebus luxurie

Ca. xxiii.

Vis em̄ multiplices eius spēs sufficient̄ valeat explicare. Hec em̄ penthapolim cū adiacētī regiōe subuertit | Sichem cū populo interemit. Hec & omnes filios iude p̄cussit | iudeū cū madianitide pugione trāssodit. Tribū beniamin p̄t̄ vxorē leuite delem̄ | filios hely sacerdotis in bello p̄strauit | hec viam occidit | amon interfecit | presbiteros lapidauit | hec ruben maledixit. Sampsonē seduxit | salomonē puerit̄. Verū em̄ est q̄ legit̄ | p̄pter spēs mulierū multi perierūt. Nam vinū & mulieres apostotare faciūt sapiētes | hec multos veneratos deiecit | & fortissim̄ quoq; interfecti sunt ab ea | vie inferi domus eius penetrātis inferiora mortis. Hec vires enervat | sensus diminuit | dies consumit. & opes effundit.

De coytu contra naturam.

Ca. xxiiii.

Ec̄ ignomiosam morphosim opat̄. quā apostol⁹ non cōfundit̄ noīare. p̄pterea inquit ad romanos in ep̄la. tradidit illos de⁹ in passiones & ignomiē. Nam femie eoz cōmutauerūt naturalē vsū i eū vsū q̄ ē cōtra naturā. similiter & masculi relicto naturali vsu femine. exarserunt in desiderijs suis in inuicē. masculi in masculos turpitudinē opantes. quid hac turpitudine turpius? quid hoc crimie criminiosius? In lege q̄ paria cōvincunt̄. cōcubit⁹ maris cū masculo & coitus hominis cū iumento. Sic em̄ legitur in leuitico. Cū masculo nō cōmisceris coitu femineo. quia abhominatio est. cū omni pecore non cōtibis. nec maculaberis cum eo quia vtriq; par pena

cōscribit̄. Qui dormierit iquit cū masculo coitu femieo vel cū
bruto aīali vtriqz opati sūt nephas | morte moriant̄ pecus qz
occidite. Qui habet aures audiēdi audiat q desipit respiscat.

De pena huius sceleris vel coitus

Ca. xxv.

Ena docuit qd hec culpa pmeruit. Pluit em̄ domn̄
super zodomā & gomoziam sulphur & ignē a dño de
celo. Noluit em̄ dñs cuiqz angelozū vel homnū execu
cionē huius pene cōmittere s̄ sibiūpi vindictā huius sceleris re
seruauit. sm̄ illud. Mea est vlcio & ego retribuam eis | & idco
pluit dñs a domno videlicet a seipso | non ymbrem vel rorem
sed ignem & sulphur. Sulphur sup fetorem luxurie | ignem
super ardorem libidinīs | quatenus pena similis esset culpe. Nec
misisse dicitur sed pluuisse | quatenus in ipso verbo magnitudi
nem & habundanciam pene notaret. Nemini peperit oculus
eius | sed omnes simul extinxit | vxorem quoqz loth que se re
trospexit | in statuam salis mutauit. Nec solum vrbes | sed om
nem circūiacētem regionem in mare mortuū et vallē salinarū
conuertit. Horrendū est igit̄ incidere in manus dei vuentis q
quanto maiorem sue longanimitatis exhibet pacienciam | tan
to duriozem sue seueritatis infert vindictam

De ambiciosis hominibus

Ca. xxvi.

○ Pes itaqz cupidus congregat | auarus cōseruat | volup
tates gulofus degustat & luxuriosus exercet | ambici
osus honores affectat et superbus extollit. Ambiciosus
semper est pauidus | semp attentus ne quid dicat vel faciat qd
in oculis hominū valeat displicere | hūilitatē simulat | honesta
tem mentitur | affabilitatem exhibet | benignitatē ostendit | sub
sequitur & obsequitur | cūctos honozat | vniuersis inclinat | fre
quētat turmas & visitat curias | optimatibz assurgit & amplex
atur | applaudit & adulat̄ | bene nouit illud poete. Et si puluis
erit nullus tñ excutet illū. Promptus ē & ferudus vbi placē co
gnouit. remissus et tepidus vbi putat displicē | ipbat mala de
testat̄ iniquū | s̄ alia cū alijs pbat & iprobat vt iudicet̄ ydoneus

& reputetur acceptus. | vt laudetur a singulis & ab omnibus
approbetur. Et ecce grauem intra se sustinet pugnam difficilēq;
conflictū | dū iniquitas pulsat animū | & ambicio continet ma-
lum | & qđ ista suggerit faciendū hoc fieri nō pmittit. Colludūt
tñ ad inuicē mater & filia | iniquitas & ambicio. Nā mater in
aperto subsistit | & in occulto filia non resistit | hec em vendicat
sibi publicū | illa secretū. Ambicio sus ergo libenter agit de pñ-
cipatu quē ambit & dicit. O quādo principabit ille | qui sit se-
uerus in iusticia | pius in misericordia | qui nō deuiet amore vř
odio qui nō corrumpatur prece vel precio | qui credat fidelibus
& acquiescat simplicibus | qui sit humilis & benignus | largus
& mansuetus | constans & paciens | sapiens & astutus

De nimia concupiscentia ambiciofi

Ca. xxvij.

¶ I forsitā hac arte non pñcīt recurrit ad aliam aduo-
cat sermonem & accedit ad gezy | per hūc ab illo mitit
emere qđ p se nō preualet obtinere. Supplicat & pro-
mittit | cōfert & tribuit proch pudor graciā quā gratis adipisci
nō potuit p phas & nephas mititur adipisci. Nec desistit ad
huc s̄ insistit & inuadit violenter honorem & impudenter arri-
pit dignitatē | amicorū suffragio | p̄m quorū p̄sidio | tantoq; do-
mīacionis inflāmatur ardoze | tanta libidine presidēdi | vt sci-
sma nō horreat | scandalū non formidet. S; gezy lepra percussit
& symon perit cū pecunia | thore cū cōplicibus ignis cōsump-
sit | dathan & abyron terra viuos absorbit. Nullus itaq; assu-
mat sibi honore nisi ante vocetur a domino tanq; aaron

Exemplum de ambicioso

Ca. xxviii.

¶ Iquidam ambiciōis exemplū reperit in absolone qui cū
aspīraret ad regnū | fecit sibi currū et equites | & quicq;
ginta viros q pcederēt eū. Et mane surgēs absolon
stabat iuxta introitū porte | et omnē virū qui habebat negociū
vt veniret ad regis iudiciū | vocabat ad se | & dicebat | de qua ci-
uitate es tu | q rñdēs dicebat ex vna tribu isrl̄ sū ego fu? tu?
ex tali tribu l̄ ex tali. Consilio plurimū vřo et dñi regis auxilio

indigerem. Respondebatq; ei absolon. Vivit dñs! quia multū
cōpaciōz tibi! sed paupes nō admittūtur nō est qui iuste iudi-
cet. Videntē mibi sermones tui boni & iusti! s; nō est qui te au-
diat constitutus a rege. Dicebatq; absolon! quis me cōstituat
regē & iudicē sup terrā! vt ad me veniāt omēs qui habent ne-
gociū & ego iuste iudicē. Sed cū accederet ad eū homo & sa-
lutaret eū extēdebat manū suā et apprehendens osculabat eū
faciebatq; hoc omni israhel! qui veniebat ad iudiciū vt audire-
tur a rege! & sollicitabat corda viroz israhel. Cūq; abisset ab-
solon in ebron misit exploratores in vniuersas terras israhel.
& tribus dicens! statim cum audietis clangorem buccine dicitē
te! regnat absolon in ebron! & facta est coniuratio valida! po-
pulusq; concurrens augebatur cum absolone

q; misera & breuis est vita magnatum

Ca. xxix.

Ed esto! sublimet in altū puebat ad fūmū statū! cure
ei? subcrescūt! sollicitudines cumulant! extēdunt ienu-
nia! vigilie pducunt! ex quib; corrūpit natura! spūs
mfirmat! infringit sompn? amittit appetit? debilitat virt?
corp? attenuat. et sic in seipo deficiēs. n̄ dimidiabit dies suos
s; miserabilē vitā miserabiliori fine cludit. Verū ē illud poe-
ticū. In se magna ruūt fūmis q; negatū ē stare diu. Et alibi
Tollūtur in altū vt lapsu grauiori ruāt. Verū ē aut illud p-
pheticū. vidi impiū sup exaltatū & eleuatū sicut cedros liba-
ni trāsum & ecce nō erat. q̄siuū eū et nō ē inuēt? loc? ei? Anq̄
dies eius repleātur pibit. ledet. q. vinea in primo flore botrus
eius. & sicut oliua flores proiciens. Audi sup hec sententiā
sapientis. Omnis potentatus vita breuis

De diuersis pprietatibus superborum

Ca. xxx.

Tatim vt ambiciosus promot? est ad honore. in sup-
biam extollitur & in iactanciam effrenatur. Nec curat
prodesse sed gloriatur preeffe. presummit se meliorem
quā cernit se superiorem. Ast bonum fact nō gradus sed vir-
tus. non dignitas sed honestas. priores dedignatur amicos.

Notos ignozat besternos | comites contempnit antiquos | vultum auertit | visum extollit | cervicem erigit & suum fastum ostendit. grandia loquitur | sublimia meditatur | subesse non patitur. preesse molitur | prelati infestus | subditi onerosus. Molestus non suffert | concepta non differt | preceps & audax | gloriosus & arrogans | grauis & importunus

De superbia & casu luciferi

Ca. xxxi.

Supbia cunctis importabilis | omnibus odiosa | inter omnia vicia tu semper es prima | tu semper es ultima. Nam omne peccatum te accedente committit | te recedente dimittit. Scriptum est enim. Inicium omnis peccati superbia | primogenita mors hec est inter ipsa reus primordia. Creaturam contra creatorem erexit. Angelum contra deum | sed eum absque mora deiecit | quoniam in veritate non stetit | ab innocentia in peccatum | a deliciis in miseras | a celo empyreo in aerem caliginosum. Audi prophetam | quomodo cecidisti lucifer qui mane oris ebaris qui dicebas in corde tuo. In celum ascenda supra astra celi exaltabo solium meum | sedebo in monte testamenti | in lateribus aquilonis | & ascenda super altitudinem nubium & similis ero altissimo. Tu signaculum similitudinis plenus sapientia & perfectus decore in deliciis paradisi dei fuisti | omnis lapis preciosus opimetum tuum sardis topasius & iaspis | crisolitus onyx & berillus. saphirus & carbunculus & smaragdus. aurum opus decoris tui. tu cherub extendens & protegens. & posui te in monte sancto dei in medio lapidum ignitorum. Ambulasti perfectus in viis tuis. a die condicionis tue. donec inuenta est iniquitas in te. peccasti & eieci te de monte dei. Eleuatum est cor tuum in corde tuo & in terram proieci te. Cedri non fuerunt altiores illo. abietes non equantur ad summitatem eius. platani non fuerunt equales frondibus eius. Omne lignum paradisi preciosum non est assimilatum ei. & pulchritudini eius quoniam speciosum fecit eum in multis odoris frondibus. Ipse est rex super omnes filios superbie et draco magnus ruffus. habens capita septem & cornua decem. Et in capitibus suis septem dyademata. cuius cauda traxerat tertiam partem stellarum celi & misit illas in terram. et perfectus est draco ille magnus serpens antiquus qui vocatur dyabolus et sathanas qui seducit unumquemque

orbem. Et p̄iect⁹ ē in terrā et angeli ei⁹ cū eo missi sūt. De q̄
veritas ait. videbā sathanā sicut fulgur de celo cadentē. Nam
om̄is qui se exaltat humiliabit⁹ et q̄ se humiliat exaltabitur.

De abhominabili supbia et arrogantia hoīm. Ca. xxxij

Superba p̄sūptio p̄sūptuosa supbia q̄ nō solū ange-
los voluit deo adquare s̄ et om̄es p̄sumpsit deificare
Porro hos dep̄ssit q̄s et erexit et q̄s exaltauit humi-
liauit. hic ait dñs ad p̄phetā. O fili hoīm dic p̄icipi tuo. hec
dicit dñs de⁹. eoq̄ eleuatū est cor tuū q̄si cor dei. et dixisti. de-
us ego sum. cum sis homo et nō de⁹: iccirco adducā super te
robustissimos gentiū: et interficiēt te: et morieris ī m̄teritu oc-
cisorū. Nabuchodonosor eoq̄ potentiā suāz supbe iactant et
ait. nōne hec ē babilō magna quā ego edificavi ī domū regiā ī
robore fortitudis mee et ī gl̄a decoris mei? Cū adhuc s̄mo
esset in ore regis. vox de celo ruit tibi d̄z nabuchodonosor rex:
regnū tuū trānsibit a te: et ab hom̄ib⁹ eicient te. Et cū bestis et
feris erit habitatio tua. fenū q̄si bos comedes: et septē tempa
mutabunt⁹ sup te. donec scias q̄ excelsus dñet⁹ sup regno ho-
minum: et cuiq̄q; voluerit det illud. Eadē hora s̄mo apletus
est sup nabuchodonosor regē. vox ē ergo q̄ legit⁹. homo cū ī
honore esset n̄ intellexit. apat⁹ ē iumētis m̄spiciētib⁹. et fil'is fa-
ctus ē illis. Supbia turrim euertit. linguaz afluidit. p̄stravit go-
lyam. suspēdit amon. interfecit nycanorem. penit antiochum
pharaonē submersit. et sennacherib interemit. sedes ducū sup-
borum destruxit de⁹. et radices gentium supborum arefecit.

De abhominacione superbie. Ca. xxxij

Vam detestabil⁹ sit supbia dñs ip̄e per p̄phetā amos
testatur. Iuravit dñs de⁹ in anīa sua. Dicit dñs deus
exercituum. detestor ego supbiam iacob. si oblitus fu-
ero vsq; ad finē opera eoz. Vñ inter illa sex sūt q̄ odit dñs de-
us. et septimum detestat⁹ anīa ei⁹. Salomon p̄mum poit ocu-
li sublimes. i. supbiā. Et ysa. Dies dñi exercituum super om-
nem superbū et excelsū. et super om̄em arrogantē et humiliabi-

tur. Et super oēs cedros libani sublimes et erectas : et super quercus basan. & sup omnes mōtes excelsos. & sup oēs colles eleuatos. & sup omnē turrim excelsam & sup omnē murū munitū & incuruabit sublimitas hoīm & hūiliabit altitudo viro rū. p̄pterea dilatauit infern⁹ aīaz suā. & aperuit os suū. absqz vllō termīo & descēdent sublimes gloriofiqz ei⁹ ad eū. Somnus exercituum cogitauit hoc vt detraheret superbiam omnis glorie. Job q̄z dicit. Si ascēderit vsqz ī celū supbia. & caput eius nubes tetigerit. quasi sterquiliniū in fine perdetur.

Contra arroganciam superborum

Ca. xxxiiij.

Om̄s fere vicōsus diligit sibi simīlē. supbo aut̄ odit elatū. Vñ salomō. int̄ supbos semp uurgia sūt. & vbi fuerit supbia ibi & contumelia. Supbo insolita gescit. vsue ta fastidit. magnū reputat si loqui dignetur. maximū si surgat & amplexat̄. estimat plus dignitatē ab ip̄o q̄ ip̄m effectū ex dignitate. nunq̄ vult vti patnitatis affectu. s̄ semp vti dñacōnis impio. Supbia ei⁹ et arrogācia ei⁹ & indignacō ei⁹ pl⁹ q̄ fortitudo ei⁹. reuolunt in aīo q̄d legit̄ in euāgelio. Facta ē cōtēcio int̄ discipulos ihesu quis eoz videret̄ esse maior. et ait illis ihesus. P̄ncipes gēciū dñant̄ eoz. et qui potestatē habēt sup eos benefici vocant̄. vos aut̄ nō sic s̄ qui maior inter vos ē erit sicut minor. & q̄ p̄cessor est sicut ministrator. Et petr⁹ apostolorū magister in canonica sua. nō q̄si dñantes in clero s̄ forma facti gregis ex aīo. dñm ē terra & plenitudo ei⁹. Vñ ē ergo de⁹ vñ ē dñs. ceteri n̄ sūt dñi s̄ ministri. Audi sup hoc sapiētē. Rectorē te posuerit noli extolli. esto in illis quasi vñ ex illis.

Contra fraudem ambiciosorum

Ca. xxxv.

Ilij zebedey qui p̄r interuentum matris honorem postulauerunt a cristo. Dic inquit vt sedeant hy duo filij mei vñ ad dexterā & alius ad sinistrā tuam in regno tuo. meruerūt audire. Nescitis quid petatis. Nō enim honore sed onere puenitur ad regnum. Vnde dñs subdit. Nō est meū dare vobis. meum est quidē dare. sed non vobis .i. ambiciosis

quales vos estis. licet ois potestas a deo sit. tamē superbus nō regnat ex deo s̄m illud propheticum. Ipsi regnauerunt & nō ex me principes extiterunt & non cognoui eos

De proprietatibus arrogantis

Ca. xxxvi.

Vperbo amat primas cathedras in sinagogis. primos recubitat in cenis. salutacōs in foro. & vocari ab hominibus rabi nō noīe p̄sone s̄ noīe fortune vult appellari. nō vt homo s̄ vt deus vult honorari. Sedet sublimis. incedit excelsus vult sibi omnes assurgere. singulos inclinare. Porro ph̄s quid volēs arrogantiā cuiusdā regis eludē cū vidisset eū in throno regali sedere sublimē. p̄strat⁹ ad terrā adorauit supplicite. & cōfestim nō inuitat⁹ ascēdēs iuxta regē cōsedit. Qd rex vehementer admirās. eo q̄ nosset eū esse ph̄m. cur hec egerit inquit. ph̄s ergo r̄ndit aut deus es aut hō. Si deus debui te adorare. si hō potui iuxta te sedere. Rex autē ei⁹ racōz aduertēs dixit cōtra ph̄m. ymo si hō sū nō debuisti me adorare. Si deus nō debuisti circa me sedē. sapient⁹ iste r̄ndit. s̄ ille prudent⁹ elusit

De superfluo cultu vestium

Ca. xxxvii.

Rimis parentibus fecit deus perizonata post peccatū Et a xp̄o dicit⁹ xp̄ianis. Nō duas tunicas habeatis. s̄ iuxta consilium ioh̄is. qui habet duas tunicas det vnā nō habēt. Superbo autē vt magnific⁹ videat⁹ satagit vestiri duplicibus indui mollibus. p̄ciosis ornari. Sed qd ē hō p̄ciosis ornatus. in sepulcrū foris dealbatū. int⁹ autē plenus spurcia. & immundicia. Jacinct⁹ et purpura. coct⁹ et bisus in limo putrescūt. Aurū et argētū. lapides et gemme in luto sordescūt. Dignitas et ptās male iacēt in puluē. honor et gl̄a male sedēt in cinere. Quid ego superbe philacteria dilatas. et magnificas fimbrias. Diues iste q̄ induebat⁹ purpura et bysso sepult⁹ ē in inferno. Dyna filia iacob patriarche anq̄ egredēt⁹ vt ait ioseph⁹ emere ornamentū mulier⁹ puicialiū vgo p̄māsit. Cū autē exiuit sichen filius regis emor eā violēter opp̄ssit. holofernes q̄ sedebat in canopeo suo qd̄ erat ex purpura et auro. et smaragdo et lapidibus p̄ciosis intextū. iugilat⁹ ē a iudith. q̄ cū p̄ vteret cilio: tunc ornamentū iocūditatis assump̄it. Audi sup̄ hec consilium

sapientis. In vestitu ne glorieis vnq̄. et appl's. Non in veste
preciosa | nec sit extrinsecus capillatura | aut circundacio auri:
aut vestimentoꝝ cultus.

Contra superfluum ornatum.

Ca. xxxviii

Attende quid contra superfluum ornatu commnet domi
per pphetā. Pro eo q̄ eleuate sūt filie syon & ambu
lauerunt extento collo | et nutibus oculoꝝ ibant. Decal
uabit dñs v̄ticem filiaz syon | & crinem ear̄ denudabit. In il
la die aufert dñs ornamentu calciamentoz | et lamias et torques
& momlia & armillas & mitras & discriminalia et periscelides
& murenulas & olfactoriola & in aures & anulos & gemas
in fronte pendentes & mutatoria & palliola & lintbeamina
& ac̄ & specula & syndones & victas et thristra. Et erit p
suauis odore fetor. & p sona funicul̄ | & p crispanti crine cal
uiciu. p fascia pectorali ciliciu. Ecce reddit iusta pena p cul
pa. vt in eo puniant in q̄ peccauerunt. Adhuc sup his audi eze
chielez aliu pphetā. O tyre bissus varia de egipto texta ē tibi
in velu. Jacinct̄ & bissus et purpura de inful eliza facta sunt
opimentu tuu. dentes eburneos et lœbeninos commutauerunt
in p̄cio tuo. Gemma & purpura & scutulata & sericu pposue
runt in mercato tuo. De dan̄ institores tui in tapetibus ad sedē
dum. & repleta es et glorificata es nimis. Sed nūc trita es
in mari et in profundis aquarum opes tue ad nihilum redacte
sunt | et non eris vsq; imperpetuum.

Exemplum q̄ plus defert vestibus q̄ virtutibus. Ca. xxxix.

Vm quidā p̄s in habitu stēptibili p̄cipis aula ad
isset | et diu pulsans n̄ fuit admissus. Sz quoties tem
ptauit ingredi | totiens atigit eū repelli. Mutauit ha
bitu et assūpsit ornamentu | tūc ad primā vocē adit̄ patuit veni
enti | q̄ p̄cides ad p̄cipem | paliu qd̄ gestabat cepit venerabi
liter osculari. Sup quo p̄ceps admirans quid hoc ageret ex
quisiuit. Philosophus ergo respondit. honorantem me hono
ro. quia quod virtus non potuit | vestis obtinuit. O vanitas va
nitatum plus honoris defertur vestibus q̄ virtutibus. plus
venustati q̄ honestati.

De fucacōe colorū & ornatu p̄sone mēse atq; dom⁹ Ca. xl.

Artificialis species supducit̄ & facies obducitur naturalis tanq̄ hominis artificū artem superet creatoris. Nō sic nō sic. cōsiderate inquit lilia agri ic̄. quomō crescāt nō laborāt neq; nent. Dico aut̄ vobis qm̄ nec salomon in omni gloria sua coopt⁹ est sicut vnū ex istis. absit vt adulterin⁹ color. cōpabilis sit natiuo. Qm̄ ymmo cū facies adulterino fuerat colore. os abhominabili fetore cor rumpitur. vniuersa vanitas omnis hō viuens. Quid em̄ est vanius q̄ pectinare crines. planare cesariem. tingere genas. vngere faciem. p̄ducere supercilia qm̄quidem fallax sit gloria & vana sit pulchritudo. Omnis caro fenū & omnis gloria eius quasi flos agri. Qm̄ tāquā fenū velociter arescēt. & quemadmodū olera herbarū cito decident. ad quid ergo ornamentum persone. Quid van⁹ q̄ ornare mensam mantilibus picturatis. cultellis eboze manicatis. vasis aureis. vasellis argenteis. cuppis & nappis natalibus & gradalibus. scutellis & coctiaribus. furcinulis & salarys vasculis & viceolis. capsulis & flabellis. Quid prodest pingere cameras. ditare pticas. palliare vestibulum. substernere pavimentum. componere lectum inflatum plumis. optum sericis. obductum cortinis. aut etiam canopeo. scriptum est enim. Homo cū interierit nō sumet oīa secū neq; descēdet cū eo gloria ei⁹.

De dampnabili hūane dissolucōis ingressu Ca. xli.

Non est qui de cordis mūdicia valeat gloriari. quoniam in multis offendimus omnes. & si dixerim⁹ q̄ peccatum non habemus nos ipsos seducim⁹ & veritas in nobis nō est. Quis ē qui dicere valeat cum apostolo. nihil mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus sū. quis est hic & laudabimus eum. Ecce inter sanctos nemo est immutabilis. celi non sunt mundi in conspectu eius. & in angelis suis reperit iniquitatem vel p̄tūritatem. Quantomagis abhominabilis est & inutilis homo. qui bibit quasi aquam iniquitatem. Permituit ergo deum q̄ hominem fecisset in terra. eo q̄ multa.

malicia hominum esset in terra | & cuncta cogitatio hominis omni tempore ad malum intenta . Et ideo tactus dolore cordis intrinsecus deleuit hominem quem creauit . Porro superbabundante iniquitate | refrugit caritas multorum . Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt | non est qui faciat bonum | non est usque ad unum . Tota pene vita mortalium mortalibus est plena peccatis | ut vix valeat inueniri qui non deuiet ad sinistram : qui non reuertatur ad vomitum | qui non sputrescat in stercore : qui non potius glorientur cum male fecerunt | & exultent in rebus pessimis . Repleti omni iniquitate & malicia | fornicatione | auaricia | nequicia | pleni inuidia homicidijs | contentione | dolo | susurrones . malignitate . detractores . deo odibiles . contumeliosi . superbi . elati . inuentores malorum . parentibus non obediens . insipientes . incompositi . sine affectione . absque federe et sine misericordia . Talibus & peioribus mundus iste repletus abundat hereticis et scismaticis . hypocritis . perfidis et tyrannis . symoniacis . abiciosis et cupidis . raptoribus et peccatoribus . violentis et exactoribus . usurarijs et falsarijs . impijs et sacrilegis . peccatoribus et mendacibus . Adulatoribus et fallacibus . garrulis et vitijs . gulosis & ebriosis . adulteris et incestuosis . mollibus & immundis . Pigris & negligentibus . vanis & prodigijs . impetiosis & iracundis impatientibus et inconstantibus . veneficis et auguribus . pijs et execratis . presumptuosus et arrogantes . incredulus et despectus . demum vniuersis vicijis irretitis Porro sicut deficit fumus deficient . et sicut fluit cera a facie ignis sic peccatores a facie dei omnipotentis .

De doloribus quos mali patiuntur in morte . Ca . xliij .

Alii siquidem quatuor dolores patiuntur in morte . Primus dolor est angustia corpora | tanta & tam grauis quanta et qualis | nec fuit nec est in presenti vita ante dissolutionem illam . quoniam quibusdam apparet primo dolore se ipsos dissipare . fortis enim & incopabilis est violentia | quando nexus illi & phisicales nodi inter corpus & animam dirumpuntur Vnde lamentatur propheta . Circumdederunt me dolores mortis . Non est membrum : non est articulus in corpore quod non penitus muoluatur | illo inexpugnabili dolore .

Secundus dolor est quando iam plene diffatigato corpore & suis exhausto viribus anima multo liberius videt tunc in momento occurrere omnia opera sua bona vel mala quae fecit que omnia reducuntur ante oculos interiores. Dolor iste tantus & retractio ista tam grauis quoniam anima plurimum turbata cogitur contra seipsam edisse. Unde propheta. Torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Nota torrentes iniquitatis cum multo impetu veniunt & videntur diruere omnia ita in morte videbit malus omnia subito quae fecit opera bona vel mala. Tertius dolor est quando anima incipit tam iuste iudicare & suis iniquitatibus debita iehenne tormenta immnere. testimonio prophete. Dolores inferni circumdederunt me. Quartus dolor est quando anima adhuc in corpore posita videt spiritus malignos ad recipiendum sepatos ubi tantus dolor est & timor quod misera anima licet extincta quodam potest refugiat & tempus suae captiuitatis redimat antequam de corpore exeat.

De aduentu christi ad diem mortis cuiuslibet hominis Ca. xliij.

Ideat etiam tam bonus quam malus antequam egrediatur de corpore christi in cruce positum malus ut ad confusionem erubescat sibi non potuisse redemptioem sanguinis christi sua culpa exigente. Unde dicitur in euangelio. Videbunt in quem pupigerunt. quod intelligitur de aduentu christi ad iudicium & de aduentu ad diem mortis. bonus videt ad sui exaltationem. teste apostolo. Usque in aduentum domini nostri ihesu christi. id est ad diem mortis quando videlicet apparet bonis instar. Jobis euangelium. d. Veni electe mi ad convivium fratrum tuorum. Quatuor namque leguntur aduentus christi. duo visibiles scilicet veniens ad iudicium & in obitu suorum carorum. Et duo invisibiles videlicet in mente per gratiam secundum illud ad eum veniemus & mansionem apud eum faciemus. Et in effectu orationis ad exauditionem. secundum illud ubi duo congregati sunt in nomine meo in medio eorum sum. Et quodcumque petierint patrem meum in nomine meo dabit eis

Incipit Registrū tercię partis principalis hui⁹ libri & finalis

De putredine cadauerum.	Ca. i.
De tristi memoria damnatorum.	Ca. ii.
De inutili penitentia reproborum.	Ca. iii.
De diuersis penis inferni.	Ca. iiii.
De inestimabili angustia damnatorum.	Ca. v.
De igne iehennali.	Ca. vi.
De tenebris inferni.	Ca. vii.
De confusione penarum.	Ca. viii.
De indeficientia tormentorum.	Ca. ix.
Cur reprobi non liberantur a pena.	Ca. x.
Testimonium de supplicijs eternis.	Ca. xi.
De die iudicij.	Ca. xii.
De precedenti tribulatione.	Ca. xiii.
De die iudicij rubrica.	Ca. xiiii.
De potentia sapientia & iusticia iudicis.	Ca. xv.
De diuino iudicio.	Ca. xvi.
q̄ nihil proderit dammandis.	Ca. xvii.

De putredine cadauerū. Capitulum primū tercię partis

Exibit spūs eius & reuertet̄ in terrā suā in illa die
peribūt om̄s cogitacōs eorū. O quot & quāta mor-
tales de mūdane p̄missionis incertitudie cogitāt.
s̄ sub repentino mortis articulo | repēte cūcta q̄ co-
gitauerāt euanesūt. Sicut vmbra cū declinat ablati sunt | &
excussi sūt sicut locuste. Exibit ergo spūs non voluntari⁹ sed
muit⁹. Qui cū dolore dimittit que cū amore possidebat. Et ve-
lit nolit cōstitut⁹ est a termin⁹ qui p̄teriri nō poterit. in quo
terra reuertet̄ in terrā. Scriptū est em̄ | terra es & in terrā ibi
Naturale siquidē est vt materiātū in materiā resoluat̄. aufe-
ret ergo spiritū eorū & deficient | & in puluerē suū reuertentur.
Cum autē morietur homo hereditabit bestias & serpentes | &
vermes operient eum | sicut vestimentū sic comedet eos vermis.
& sicut lanā deuorabit eos tynea. Quasi putredo cōsumēd⁹ sū
ait iob. & quasi vestimētum quod comeditur a tynea | omnes
em̄ in puluere dormient. putredini dixi | pater meus es | ma-
ter mea & soror mea vermibus. Homo putredo | & filius ho-
minis vermis | q̄ turpis pater | q̄ turpis mater | q̄ abhominabi-
lis soror. Conceptus est homo de sanguine per ardorem libi-
dinis putrefacto. Cuius tādē cadaueri. q̄ funebres vermes
assistunt. Viuus genuit pediculos & lumbricos | mortuus ge-
nerabit vermes & muscas | viuus produxit stercus & vomitū
mortuus generabit putredinem & fetorem | viuus hominem
vnicū impinguauit | mortuus plures vermes impinguabit.
Quid ergo fetidius humano cadaueri. quid horribilius homi-
ne mortuo. Cuius gratissimus erat amplexus in vita. Mole-
stus erit etiam aspectus in morte. Quid ergo profunt diuicie
Quid epule. quid delicie. non liberabunt a morte | non eripi-
ent a fetore. Qui modo gloriosus sedebat in throno | modo de-
spectus iacet in tumulo | qui modo fulgebat ornatus in aula.
modo sordet nudus in tumba | qui modo vescebatur delicijs in
cenaculo | modo consumitur a vermibus in sepulchro.

Indicta carnis impij vermis & ignis vterq; duplex interior & exterior. Interior qui rodit et vrit cor | exterior qui rodit & vrit corpus. *Ysayas*. Vermis eorum non morietur & ignis non extinguet. *Judith*. Dabit dominus ignem & vermes in carnes eorum ut vratur & sciant usque in sempiternum. Vermis conscientie tripliciter lacerabit | affligit memoria | turbabit penitentia | torquet angustia. *Salomō*. veniet in cogitatione peccatorum suorum timidi | & transducet illos ex aduerso migrares eorum dicentes. Quid profuit nobis superbia | et iactantia divitiarum | quid contulit nobis | transierunt velut umbra & sicut navis que pertransyt aquam fluctuantem | cuius cum perierit non est inuenire vestigium | sic & nos nati continuo delinimus esse. Virtutis quod nullum valemus ostendere signum | sed malignantate nostra consumpti sumus. Cum ingenti turbatione recogitabunt | que cum nimia delectatione gesserunt ut stimulus memorie pugnat ad peccatum quod aculeus nequie stimulat ad culpam.

De inutili penitencia reproborum

Incident intra se penitentiam agentes | erravimus a via veritatis | & iusticie lumen non illuxit nobis. Tunc incipiet dicere motibus | cadite super nos | & collibet opite nos. penitebunt ad penam sed non convertentur ad veniam. iustum enim est ut qui noluerunt cum potuerunt. cum velint non possint. Dedit enim eis deus locum penitentiae & ipsi abusi sunt eo. Preterea dives ille qui cruciebat in flamma dicebat ad abraham. Rogo te pater ut mittas lazarus in domum patris mei. habeo enim quinque fratres ut testetur illis ne ipsi veniant ad hunc locum tormentorum. cui cum abraham respondisset. Habet moysen & prophetas. audiunt illos subiunxit non patet abraham sed si quis ex mortuis ierit ad eos penitentiam ageret. Agebat & ipse penitentiam in inferno. sed quia videbat eam inutilem rogavit ut annunciarer fratribus quatenus agerent penitentiam in hoc seculo fructuosam. quia tunc predestinatus homini penitentem cum potest et ipse peccare.

De diversis penis inferni

Ene infernales fm diuersa peccata diuerse sunt. Pri-
 ma est ignis. secūda frig⁹. de quib⁹ dixit dñs. Ibi erit
 flet⁹ & stridor dēciū | flet⁹ ppter ardorē | et stridor ppter
 algore | trāsbūt em̄ de aquis minū i calorē nimū. terciā erit fe-
 tor. de hys tribo dicit ppheta. Ignis sulphur & spūs pcella-
 rū. quarta vermes indeficiētes. Vñ ysayas. vermis eoz n̄ mo-
 riet⁹ & ignis eoz nō extinguet⁹. q̄nta sacrilega man⁹ p̄cūciētū
 Vñ idēz ppheta. parata sūt iudicia blasphematorib⁹ & p̄cūci-
 entes mallei stultoz corpib⁹. sexta. tenebre palpabiles exte-
 res & interiores. teste iob. Vadā ad terrā tenebrosam & optaz
 mortis caligie | trā miserie et tenebray vbi vmbra mortis et n̄
 lus ordo s̄ sempiternus horroz inhabitat. Et in psal. In eternū
 nō videbit lumē. Et itēz. impij in tenebris cōtinescēt. septima
 cōfusio peccatorz. Tūc em̄ erūt libri apti cōsciēcie hoīs & erūt
 omib⁹ manifesta. octaua. horribilis visio demonū q̄ videbūtur
 in excussioe scintillaz de igne ascēdētū. nona ignee cathene q̄
 bus impij mēbris cōstringunt⁹. Prima cōcupiscētū ē | sc̄da ma-
 licōsoz | sc̄cia luxuriosoz | q̄rta inuidoz & odiū habētū | quinta
 eoz q̄ in hoc seculo flagello n̄ meriti sūt castigati | s̄ qz exacer-
 bauert deū p̄ctōres & i multitudie p̄ctōz suoz n̄ q̄rent. sexta
 eoz q̄ in tenebris ambulātes ad lumē venire cōtēpserūt. sep-
 tima cōtētiū peccata sua et p̄niāz negligētū al̄s cōtēpētū. octa-
 ua q̄ i hoc seculo libent⁹ vidēt mala et faciūt. nona illoz q̄ p̄ sin-
 gla vicia sūt defluxi q̄ ambulāt i desiderijs et cōcupiscēcijs suis

De inestimabili angustia dampnatorum.

Ca. v.

Idētes turbabunt⁹ timore horribili gemētes p̄ angu-
 stia spūs & dicētes hy sūt q̄s aliq̄n habuim⁹ i derisu
 et i similitudinē ip̄operij | nos isensati estimabam⁹ vi-
 tā illoz isamā & finē illoz sine hōre. Ecce quō cōputati sunt
 int̄ filios dei | et int̄ sanctos sors illoz ē | supplicii em̄ maloz ē
 intueri gloriā bonoz | licz forte p̄ finē iudicij beati quidā visu-
 ri sūt reprobos i tormētis | fm illud. letabit⁹ iust⁹ cū viderit vi-
 dictā ip̄ioz | reprobi vero n̄ sūt visuri bonos i glia fm illō. Tol-
 lat⁹ impi⁹ rē | talia dicēt i inferno p̄ctōres. qm̄ spes ip̄n tāq̄ la-
 nugo q̄ a vēto tollit⁹. et tāq̄ spuma gāl q̄ a p̄cella disp̄git⁹ et
 tāq̄ fum⁹ a vēto diffusus et tāq̄ mēoria hospitis vnius diei.

Omnis iebenne nec lignis nutritur nec flatu succenditur sed a deo creatus est inextinguibilis ab origine mundi. Scriptum est in Job deuorabit eos ignis qui non succedit. Creditur autem esse sub terris secundum illud propheticum. Infernus subter conturbatus est in occursum aduentus tui. Sed & omnis locus reprobis est penalis qui semper secum deferunt cruciatum & ubique contra se tormentum incurrunt. Producit inquit ezechiel ignem de medio sui qui comedit eos. Igms autem iebenne semper ardebit & nunquam lucebit semper uret & nunquam consumabit semper inficiet & nunquam deficiet. Est enim apud inferos summa tenebrarum obscuritas immensa penarum acerbitas infinita miseriarum eternitas. ligatis inquit manibus & pedibus mittite eum in tenebras exteriores. ibi erit fletus & stridor dencium. Singula membra pro suis peccatis propria sustinebunt tormenta. ut in eo puniantur in quo peccauerunt. Scriptum est enim pro quo peccat homo pro hoc & torquetur. unde qui lingua peccauerat cruciabitur in lingua. propter quod ipse epulo clamabat. patris abraham miserere mei & mitte lazarus ut intingat extremum digiti sui ut refrigetur lingua mea quia crucior in hac flamma

De tenebris inferni

Ca. vii.

Reprobi non solum exterioribus sed et interioribus tenebris involuentur. quia spiritualiter & corporali lumine carebunt. Scriptum est enim tollat impius ne videat gloriam dei. quia solus tunc erit in luce sempiterna. Tantam in penis sustinebunt reprobi angustiam. ut vix aliquid cogitare valeant preter penas sed illuc dirigunt impetum cogitationis ubi sentiunt vim doloris. Sane quidem discipulus fert apparuisse magistro post mortem. quem cum intellexisset magister esse damnatum. quaesivit ab eo si aliquibus quaestiones apud inferos verterentur. Qui dicit respondisse. Apud inferos queri non solet aliqua questio. quia ut salomō ait. nec opus nec ratio nec scientia nec sapientia erit apud inferos quo tu speras. Erunt enim in reprobis tanta mentis oblitio. tanta cecitas animi. tanta confusio rationis. ut raro vel nunquam ad cogitandum

de deo quicquid possit assurgere. nec dum ad confitendum valeant respirare. nam a mortuo tanquam ab eo qui non est. perit confessio. Scriptum est enim. Non mortui laudabunt te domine neque omnes qui descendunt in infernum. *Isayas*. Non infernus confitebitur tibi. neque mors laudabit te

De confusione penarum

Ca. viij.

Imitte me domine dicit Job ut paululum plangam dolorem meum antequam vadam & non reuertar ad terram tenebrosam & opertam mortis caligine. terram miserie & tenebrarum ubi umbra mortis & nullus ordo sed sempiternus horroz inhabitat. Ordo quidem erit in quantitate penarum. quoniam in qua mensura mensi fueritis remeietur vobis. ut qui grauius peccauerunt grauius puniantur. Potentes enim potenter tormenta sustinebunt. Sed & ordo erit de qualitate rerum. quia de aquis mium transibunt ad calorem mium. ut subita contrariorum mutacio grauiorem inferat cruciatum. Experimento cognouit. quod adusto si frigidum statim adhibeas. ardentiozem sentiet cruciatum.

De inefficiencia tormentorum

Ca. ix.

Sicut oues in inferno positi sunt. mors depascet eos. dictum est enim hoc a simili iumentorum. que non radicatus herbas euellunt. sed sumitates eripiunt. ut iterum herbe renascantur ad pastum. Sic & impij quasi morte depasci reuiuiscunt ad mortem. ut eternaliter moriantur. Ouidius. sic inconsumpti semper renascentes non preant ut possint sepe perire. Tunc enim mors immortalis erit. tunc uiuent mortui qui vite sunt mortui. querent mortem & non inuenient. qui vitam habuerunt & perdididerunt. Audi iohannem in Apocal. dicentem. In diebus illis querent homines mortem & non inuenient eam. desiderabunt mori & fugiet ab eis. O mors quam dulcis esses quibus tam amara fuisti. te solam desideranter optabunt. qui te solam vehementer odierunt

Cur reprobi nunquam liberantur a penis

Ca. x.

Vllus ergo sibi blandiat & dicat. qz de9 non in finē irascetur neqz in eternū cōminabit̄. s̄ miseratio ei9 super omnia opa ei9. qui cū iratus ē non obliuiscit̄ miseri. nec quicq̄ eoz q̄ fecit odiuit. Assūmens in argumentū erroris qd̄ dñs ait per pphetam. Congregabunt̄ in congregatiōe vni9 fascis in lacū. & cludent̄ in carcere et p9 multos dies visitabunt̄. Homo nāqz peccauit ad tpus. nō ergo eū punit et in eternū. O spes inanis. o falsa p̄sūptio. Non credat frustra errore decept9 q̄ aliq̄ p̄cio redimend9 sit. Quoniam in inferno nulla ē redemptio. Congregabunt̄ ergo p̄ctōres ī lacū. et cludentur in carcere scz in inferno. In q̄ sine corpib9 vsqz in diē iudicij torq̄bunt̄. Et post multos dies vicz postq̄ resurgent cū corpib9 in nouissimo die visitabunt̄. non ad salutē s̄ ad iudicium & v̄dictā. qz post diē iudicij ḡuius punient̄. Sicut & alibi d̄r. Visitabo ī v̄ga iniquitates eoz & in vberib9 peccata eorum. Predestinatis ergo irascitur deus temporalit̄. qz flagellat omnem filiū quē recipit. de quib9 illud accipit̄ non in finē irascetur. reprobis autem deus irascet̄ eternalit̄. qz iustum est vt qui semper in suo errore p̄uaricatur. eterno deus de anīa sua vlciscatur. Nam licet peccādi facultas illū dimittat. ip̄e tamē non dimittit voluntatem peccandi. Scriptū est em̄. supbia eozum qui te oderunt ascendit semper. Non humiliabunt̄ reprobi iam desperatī de venia. s̄ malignitas odij tantum in illis exercent. vt mallent illū omnino nō esse. p̄ quem sciunt se tam infeliciter esse. Maledicent altissimo & blasphemabunt̄ excelsū: conquerentes eum esse malignum qui creauit eos ad penā & nunq̄ inclinatur ad veniam. Audi iohannem in apoc. dicentē. Grandis magna descendit de celo in homnes & blasphemauerunt deum homnes p̄pter plagam grandinis quoniam facta est magna vehementer. Volūtas ergo dampnatī licz amiserit p̄tātis effectū. semp̄ tñ malignitatis affectū. Et ip̄a erit ī inferno supplicū. q̄ fuerat ī mūdo p̄ctm̄. licz forsītā & ibi p̄ctm̄ sit s̄ non meritū pene. Impi9 ergo qz hēbit semp̄ ī se reatū ex culpa sentiet̄ semp̄ extra se cruciatū ex pena. qz qd̄ ip̄e p̄ p̄nīaz nō deleuit. de9 p̄ indulgētiāz n̄ remittit. Ad m̄gnā ego p̄tinet iusticiam

indicantis. vt nunq̄ careāt in iebenne supplicio: qui nunq̄ voluerūt carere peccato. voluissent itaq; si potuissent sine fine uiuere. vt sine fine potuissent peccare. Ostendūt enī q̄ in peccato semper uiuere cupiunt. qui nūq̄ desinūt peccare dū uiuūt.

Testimonia de supplicibus eternalibus.

Ca xi

Vis inquit ysayas poterit habitare de nob̄ cū ardoribus sempiternis. Iste fumus erit in furore meo. ignis ardens tota die. Nocte & die n̄ extinguet̄. Et ascendit fumus eius in sempiternū. Jere. Dabo vos in opprobriū sempiternū & ignominiam eternam q̄ nulla obliuioe delebit̄. Daniel. Qui dormierint in puluere terre euigilabūt. alij in uitā eternā. & alij in opprobriū vt videāt semp. q; mortuo hoīe ipso nulla spes erit de eo. hinc extemplo ueniet perditio sua. et subito conteretur: nec habebit ultra medicinam. Iohannes in apocalipsi. Si quis adorauerit bestiam et ymaginem eius. hic bibet de uino ire dei: et cruciabitur igne et sulphure: et fumus tormentorum ascendet in secula seculorum. Nec habebit requiem die ac nocte. Confirmat hoc ueritas. quia damnandos in iudicio sententialiter reprobabit dicens. Ite maledicti in ignem eternum qui paratus est dyabolo & angel̄ eius. Si fm iudicium diuinum in deuteronio. in ore duorum uel trium stat omne uerbum. quanto magis in ore tantorum uiuorum de postposita uita constabit.

De die iudicij.

Ca. xij.

Ece ergo dies domini ueniet crudelis & indignatione plenus et ire et furoris: ad ponendam terram in solitudinem: & peccatores eius conterendos de ea. Quomaz stelle celi & splendor earum non expandent lumen suum. Obtebratus est sol in ortu suo. & luna non splendet in lumine suo. Et uisita bo sup omem orbem mala. & tra impios iniquitatem eoz. Et quiescere faciā supbiam infidelium. et arrogantiam fortium humiliabo. ppter hoc oēs manus dissoluent̄: & omne cor hominis tabescet & steretur: torsiones & dolores tenebunt: & q̄si parturientes dolebūt. vnus quisq; ad proximum suum stupebit. quia dies illa dies ire ut sophomas propheta

attestat dies tribulatiōis et āgustie | dies calaitatis et miserie
dies tēbrarū et caligīs | dies nebule et t̄bimis | dies tube et dan
gonis. qz cōsumacōz dñs faciet cū festiatiōe cūctis habitātibz t̄
ram. Et supueiet repētina dies illa tanq̄ laque⁹ i oēs. q sedēt
sup faciē vniūse terre | quēadmodū fulgur exit ab oriēte et appa
ret vsqz i occidētē ita eēt aduēt⁹ filij hoīs. apl's Dies em̄ dñi si
cut fur i nocte ita uēiet | cū em̄ dixēit pax et securitas | tūc repē
tin⁹ eis supueiet iterit⁹ | sicut dolor i vtero bñtis & n̄ effugiet.

De prececedenti tribulatione.

Ca. xiiij.

Recebet aut̄ tribulatio q̄lis nuncq̄ fuit abmicio mūdi
vsqz modo | neqz fiet & nisi breuiati forent dies illi: n̄
fieret salua omis caro. Surget gens cōtra gentem | &
regnū cōtra regnū | & terre mot⁹ magni erūt per loca | terrores
de celo & tēpestates | pestilētie & fames. Et signa magna erūt
in sole & luna & stellis | & in terris p̄ssura gentiū p̄ confusiōe
sont⁹ maris & fluctuū | arescētibz homibz p̄ timore et expecta
tione q̄ supueniet vniuerso orbi. Surgent pseudo xpi & pseu
do falsi p̄phete | & dabūt signa magna & p̄digia | ita qz si fieri
pōt in errore ducant̄ etiā electi. Tūc testimoio apl'i reuelabit̄
hō p̄cti. filij p̄dicōis q̄ aduersat̄ et extollit̄ sup omē qd̄ dicit̄
aut colit̄ de⁹. ita vt i templo dei se deat on̄dens tanq̄ sit deus.
Quem dñs ihs xps interficiet spiritu oris sui. Malach. mitte
tur aut̄ belias p̄pheta pri⁹ q̄ uēiet dies dñi magn⁹ et horribi
lis | et uertet corda patrū ad filios | et corda filiorū ad patres
cū q̄ ueniet enoch et p̄pheta bñt diebz mille ducētis sexaginta.
annū saccis Et cū finierit testiōnū suū | bestia qdā ascēdet de
abisso | & faciet aduersus illos bellū | & vincet illos & occidet:
& corpa eorū iacebūt in plateis ciuitatis magne | ubi dñs eorū
crucifixus est | et post tres dies & dimidium spirit⁹ uite intra
bit in eos. hec p̄phēcia libri apoc.

De die nouissimo.

Ca. xv.

Tatim aut̄ p̄ t̄bulacōz diez illoz sol obscurabit̄: &
luna n̄ dabit lumē suū | et stelle cadēt de celo | et v̄tutes
celoz mouebūt̄. tūc appebūt̄ siḡ filij hoīs i celo et plā
gēt sup se oēs t̄bz tre. Reges et p̄ncipes et t̄buni et diuites et
fortes et oīs su⁹ et liber se abscondēt i spelūcis et petris montiū

Et dicent montibus & petris. cadite super nos & abscondite nos a facie sedentis super thronum & ab ira agni. quorum ueniet dies domini magnis ire ipsorum & quis poterit stare. Et mittet angelos suos cum tuba & uoce magna. & congregabunt electos eius a quatuor uentis celi. a firmis celorum usque ad terminos eorum. Tunc ipse dominus in iussu & uoce archangeli & in tuba dei descendet de celo. Et omnes qui in monumentis sunt audient uocem filii dei. & procedunt boni in resurrectionem uite. mali uero in resurrectionem iudicii. Mortis & inferni dabit mortuos suos qui in ipsis erunt. & uidebit omnis oculus. & qui eum pupugerunt filium hominis uenientem in nubibus celi cum uirtute multa et maiestate. ueniet autem dominus ad iudicium: non solum cum angelis. sed etiam cum senatoribus populi sui testimonio salomons. Nobilis in portis quando sederit cum senatoribus terre. Sedebunt enim & ipsi super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus israel. Aspici eam inquit daniel donec throni positi sunt. et antiquus dierum sedebit. uelamentum eius quasi nix candidum. & capilli eius quasi lana munda. Thronus eius flamma ignis. rote eius ignis accensus. fluius ignis rapidusque gradiebat a facie eius. Milia milium ministrabant ei. & decies centena milium assistebant ei. Deus noster manifeste ueniet deus noster & non silebit. Igms in aspectu eius exardescit & in circuitu eius tempestas valida. Nubes et caligo in circuitu eius. Iusticia et iudicium correctio sedis eius. Et aduocauit celum & terram desuper ut discernat populum suum. Nam & congregabuntur ante eum omnes gentes & sepabit eos ab inuicem: sicut pastor segregat oues ab edis. et statuet quodam oues a dextris edos autem a sinistris.

De potentia sapientia et iusticia iudicis.

Ca. xv.

Quantum tunc erit timor et tremor fletus et gemitus. Nam si calupnie celi contremiscunt & pauent aduentum eius: & angeli pacis amare flebunt. peccatores tunc quid facient? Si iustus uix saluabitur impius et peccator ubi parebit? Propterea clamat propheta. Ne intres in iudicium cum seruo tuo. quia non iustificabitur in aspectu tuo omnis uiuus. Si iniquitates obseruaberis domine: domine quis sustinebit? Quis enim non timeat iudicem potentissimum quem nemo

potest effugere. Sapientissimū quē nemo potest supare. Iu-
stissimum quē nemo pōt corripere. fortissimū quē nemo potest
vincere. Job. Si fortitudo q̄ritur: robustissim⁹ est! & sapiēs
corde! & fortis robore. Si equitas iudicis: nemo audet p̄ me
testimonium reddere. Job. Si iustificare me voluero os meū
condempnabit me | si innocentem ostendere prauum me con-
probabit. Et si simplex fuero: ip̄e dixit et facta sunt ip̄e man-
dauit & creata sūt. Qui vocat stellas & dicūt assum⁹. qui fa-
cit angelos suos spirit⁹ & ministros suos ignē vrentem cui⁹
voluntati nihil omnino resistit. cui verbū nullū est impossibile.
Cui flectitur omne genu celestiuū terrestrium & infernoz. hunc
ergo nemo potest effugere dicēte p̄phete. Si ascendero in celū
tu illic es. si descendero ad infernū ades. Ipse scrutat̄ renes
& corda | ante cui⁹ aspectū omnia nuda & apta sunt. Qui plu-
uie guttas & arenas maris dinumerat. deus scientiaz dñs pre-
sciens oīm: sciens singulorū occult⁹ occultoz oīm indagator.
Hunc ergo nemo pōt latere sicut dicit apl̄s. Non est vlla cre-
atura inuisibilis in conspectu ei⁹. Ipse est iudex iustus fortis
& patiens & multe misericordie & longanimis: qui nec p̄ce
nec precio nec amore nec odio a semita rectitudinis declinat:
sed via regia semp̄ incedens | vllum malū p̄terit impunitū nul-
lum bonum irremuneratum relinquit. Sed quod dicit psalmis-
ta. Tu reddes singulis s̄m opera sua.

De diuino iudicio.

Ca. xvi.

Vis aut̄ n̄ timeat illud examē in q̄ idē erit et accusa-
tor et aduocat⁹ et iudex. Accusabit em̄ cū dicit. Esu-
riui et n̄ dedistis mibi māducare. Sitiui zc. Aduoca-
bit cū subdit. Amē dico vob̄ q̄d n̄ fecistis vni ex minimis me-
is zc. Iudicabit cū ifert. Discedite a me maledicti i ignē etnū.
Nō erūt testes i illo iudicō necessarij. qz tūc maifesta erūt abs-
cōdita tenebrarū. Nihil em̄ occultū qd̄ n̄ reuelet̄. Tūc libri cō-
sciāz erūt apti | et iudicabūt̄ mortui ex his q̄ sūt scripta i libris
s̄m opa ip̄oz. O q̄nt⁹ erit pudor p̄ccōzib⁹ | q̄nta confusio cū eoz ne-
phādissima crimia cūctis erūt maifesta. O q̄ bt̄i qz remisse sūt
iniquitates et qz tecta sūt p̄ccā. Ab illa snia nūq̄ p̄nt reuocare |

quia pater omne iudiciū dedit filio suo: qui claudit & nemo aperit|aperit & nemo claudit|os domini locutum est.

q̄ nihil profunt opes damnandis.

Ca. xvij.

Vne non proderint opes nec defendunt honores Nō suffragabuntur amici. Scriptum est enim in ezechie le. Aurum & argentum non valebit liberare eos ī die furoris domini|flebunt & plāgent reges terre cū viderint fumum incendiū propter timorem tormentorum. Quid ergo facietis in die visitationis et calamitatis delonge venientis: ad cuius fugietis auxilium: Vnusquisq; portabit onus suum. Anima que peccauerit ipsa morietur. O q̄ districtum iudicium in quo non solum de factis: sed de omni verbo ocioso quod locuti fuerint homines|reddituri sunt rationes. In quo vsq; ad novissimum quadrantem exigetur debitum cum usuris Quis ergo fugere poterit a ventura ira: Mittet ergo filius hominis angelos suos|& colligent de regno suo omnia scandala|& eos qui faciunt iniquitatem|& alligabunt fasciculos ad comburendum|& mittunt eos in caminum ignis ardentis|ibi erit fletus|gemtus· emulatus· luctus· cruciatus· stridor· clamor· timor· & tremor· dolor & labor· ardoz & fetoz· obscuritas· anxietas· acerbitas· asperitas· calamitas· egestas· angustia & tristitia· obliuio & confusio· torsiones et punctiones· amaritudines & terrores· fames· sitis· frigus & cauma· sulphur & ignis ardens in secula seculorum.

Deo Gratias.

Explicit tractatus Innocentij pape de miseria conditionis humane nature|per me fridericum Creufner ciuem Nurnbergensem Sub anno domini. M. CCCC. LXXVII.

118496994

